

ÜNİVERSİTE ÖĞRENCİLERİNİN YALNIZLIK DÜZEYLERİ VE PSİKOLOJİK DAYANIKLILIKLARI ARASINDAKİ İLİŞKİLERİN BAZI DEĞİŞKENLERE GÖRE İNCELENMESİ¹²

Şenay Duygu KILIÇ

Uzm. Psikolojik Danışman, MEB, snydygkcl@hotmail.com

Birol ALVER

Doç. Dr., Kırıkkale Üniversitesi, birolalver@hotmail.com

Received:06.05.2017

Accepted:14.08.2017

ÖZ

Bu araştırmada üniversite öğrencilerinin yalnızlık düzeyleri ve psikolojik dayanıklılıkları arasındaki ilişkilerin bazı değişkenlere göre incelenmesi amaçlanmıştır. Bu araştırma olayların ya da olguların nedenlerini bulmaya yönelik ilişkisel tarama modelinde bir çalışmadır. Araştırmanın evrenini Atatürk Üniversitesinde 2013- 2014 öğretim yılında farklı fakültelerde öğrenim gören öğrencilerden oluşmaktadır, gönüllülük esas olduğu için araştırma 673 birey üzerinde gerçekleştirilmiştir. Araştırmada veri toplama aracı olarak 1978 yılında Russel, Peplau ve Ferguson tarafından geliştirilmiş “UCLA Yalnızlık Ölçeği”, 2003 yılında Friborg ve arkadaşları tarafından geliştirilmiş “Psikolojik Dayanıklılık Ölçeği” ve “Kişisel Bilgi Formu” uygulanmıştır. Araştırma sonuçlarına göre üniversite öğrencilerinin yalnızlık düzeyleri, psikolojik dayanıklılıkları arasında olumsuz yönde ve anlamlı ilişkiler olduğu bulunmuştur. Üniversite öğrencilerinin c anne-baba birliktelik durumu, algılanan anne-baba tutumu, mutluluk algısı, beklentilerini gerçekleştirme algısı, gelecekte umutlu olma algısına göre yalnızlık düzeyi ile; cinsiyet, yaş, kardeş sayısı, algılanan anne- baba tutumu, en uzun süreyle yaşadığı yerleşim yeri, mutluluk algısı, beklentilerini gerçekleştirme algısı, gelecekte umutlu olma algısına ile de psikolojik dayanıklılıkları arasında anlamlı bir farklılaşma bulunmuştur.

Anahtar Kelimeler: Yalnızlık düzeyi, psikolojik dayanıklılık, üniversite öğrencileri

ANALYSIS ON THE RELATIONSHIP BETWEEN THE LONINESS and PSYCHOLOGICAL RESILIENCE LEVES OF UNDERGRADUATE STUDENTS IN TERMS OF SOME VARIABLES

ABSTRACT

The aim of the study is to analysis the relationship between the Psychological Resilience and Solitude levels of undergraduate students in terms of some variables. This study is a relational screening model, which aims to find the reasons of the event or phenomenon. The sample is composed of 673 volunteered Graduate Students, who study at Atatürk University. The UCLA Loneliness Scale, the Psychological Durability Scale, and the Personal Information Form were used as data collection tools. As a result of data, the negative and significant relationships were found between the Loneliness Levels and Psychological Resilience of the Graduate Students arithmetic mean. The significant differentiation was found between the age, sibling number, the perceived attitude of parents, permanent address, happiness perception, perception of the expectation fulfillment, and the life satisfaction and Psychological Resilience in terms of Marriage Union, the perceived attitude of parents, the perception of the expectation fulfillment, and the life satisfaction.

Keywords: The loneliness level, psychological resilience, undergraduate students

¹ Bu çalışma 6-8 Nisan 2017’de International Congress Of Eurasian Social Sciences’ta Sözlü Bildiri olarak sunulmuştur.

² Bu makale Doç. Dr. Birol ALVER’in danışmanlığında Şenay Duygu KILIÇ’ın Atatürk Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü’nde hazırladığı tezden üretilmiştir.

GİRİŞ

Sosyal bir çevrede dünyaya gelen birey, bir yandan fiziksel gelişimini sürdürürken diğer bir yandan da çevresindeki bireylerle iletişim ve etkileşim kurarak içinde yaşadığı toplumun bir üyesi durumuna gelmek için uğraşır. Başkaları ile ilişki kurma ve etkileşim halinde olma gereksinimi, bireyin doğası gereği yaşamında önemli bir yer tutmaktadır. İnsan doğada tek başına yaşayamaz, toplum içine doğar ve bütün yaşamı boyunca toplumu oluşturan kişilerle etkileşim içine girmektedir (Bıyık, 2004). Sosyal ilişkiler yediden yetmişe her insan için elzemdir. Her birey yaşamda, başkalarıyla ilişki kurma ve etkileşim halinde olmaya ihtiyaç duyarlar (Yılmaz ve diğerleri, 2008). Günümüz çağında modern bireyler gittikçe artan nüfus ve hızla kalabalıklaşan kentsel yaşamda yalnız bir varlık haline dönüşmekte ve kendine yabancılaşmaktadır (Karahana, Sardoğan, Şar, Ersanlı, Kaya, Kumcağız, 2004). İnsanlar arası yalıtımın bir ürünü olarak yaşanan ve kişilerden uzak olma biçiminde ortaya çıkan yalnızlık bireyin çevresindeki insanları tehdit edici olarak algılaması sonucunda, yüksek kaygı ve insanlardan uzaklaşma gibi belirtilerle ortaya çıkmaktadır (Davitz, 1959; Akt: Karahana, Sardoğan, Şar, Ersanlı, Kaya, Kumcağız, 2004). Yalnızlığın birçok tanımının yapıldığı literatürde görülmektedir. Yalnızlığı, kişinin sosyal ilişkilerinde niceliksel ve niteliksel bakımdan yetersizlik olduğu zaman ortaya çıkan ve hoş olmayan psikolojik bir yaşantı olarak tanımlamaktadırlar (Peplau ve Perlman , 1982; Akt: Yılmaz ve Altınok, 2009). Rook' a göre yalnızlık ise, bireyin kendini yabancı hissettiği, yanlış anlaşıldığını düşündüğünü veya başkaları tarafından kabul edilmediğini hissettiği ya da sosyal bütünleşme ve duygusal yakınlık için fırsat yaratan etkinliklerde gerek duyulan sosyal eşlerin olmadığı durumlarda ortaya çıkan kalıcı duygusal bir rahatsızlık durumudur (Rook, 1984; Akt: Yılmaz ve Altınok, 2009). Williams' a göre, insanların bireylerarası ilişkilerinde yakınlığa ihtiyaç duymaları ve arzu ettikleri yakın ilişkileri kuramamalarının acı dolu farkındalığıdır. Yalnızlık kişisel, bireye özgü bir deneyimdir (Williams, 1983; Akt: Kutlu, 2005). Yalnızlık, bazen önemli bir kişinin kaybı, bazen evden ayrılma gibi nedenlerle ortaya çıkabilmektedir. Bu duygu durumu, kişiye acı ve sıkıntı verebilir. Bireyin hem kendisinin hem de çevresinin psikolojik, fiziksel ve sosyal bütünlüğünü etkileyebilecek bir tehlikeyi doğurabilir (Yılmaz ve Altınok, 2009). İnsan başkaları ile beraber olduğu zaman da yalnızlığı yaşayabilir. Buna bağlı olarak yalnızlığın temelini, yaşanan sosyal ilişkilerin yetersizliği ve bu ilişkilerden alınan doyum düzeyinin düşüklüğü oluşturmaktadır (Buluş, 1997). Yalnızlık kavramı, ait olma kavramı ile çok yakından bağlantılıdır. Ekonomik, sosyal ve psikolojik açılardan ait olma hissini yaşayamayan öğrenciler, yalnızlık duygusunu yaşamaktadır. Bazen yüzlerce kişinin içinde insan, kendini yalnız hissedebilmektedir. Okullarda yaygın olarak yaşanan akran zorbalığı, akran ilişkilerinde zayıflık, dışlanma ve baskı da yalnızlığa neden olmaktadır. Okullar, oldukça kalabalık kurumlar olmasına karşın, öğrenciler yukarıda belirtilen nedenlerden dolayı yalnızlık yaşayabilmekte ve bu onların sosyal işlevselliğini olumsuz yönde etkileyebilmektedir (Duyan ve diğerleri, 2008). Sonuç olarak yalnızlık, daha çok kişilerarası engeller ve iletişimsizlik nedeniyle, kişinin çevresindeki insanları tehdit aracı olarak görmesi, yüksek düzeyde kaygı duyması ve insanlardan uzaklaşmasıdır (Yalom, 1999; Akt: Yılmaz ve Altınok, 2009). Yalnızlık ileriki yaşlarda görülmesi beklenirken bilinenin tersine daha çok ergenler ve genç yetişkinler arasında ortaya çıkmaktadır (Çeçen, 2007) Ergenliğin son dönemlerinin ve yetişkinliğe başlangıç döneminin özellikle yalnızlık duygularının yaşanması bakımından tehlikeli dönemler olduğu gözlenmektedir (Bıyık, 2004). Özellikle geçmiş yaşam dönemlerinde, travma etkisi yapacak düzeyde bir arkadaş grubundan ya da topluluktan dışlanma

yaşantısı yalnızlığa neden olabilmektedir. İkinci olarak; bireyin iletişim ve çatışma çözme becerilerinin zayıf olması sonucu ortaya çıkan toplumsal ilişkilerdeki yetersizlik durumu ve üçüncü olarak da; sevilmeyecek biriyim, çirkinim, beceriksizim şeklinde yerleşik olan ve çocukluk yıllarından itibaren oluşmaya başlayan bilişsel çarpıtmalar yalnızlığa neden olabilmektedir (Peplau ve Perlman, 1982; Akt: Karahan, Sardoğan, Şar, Ersanlı, Kaya, Kumcağız, 2004). Yalnızlığın yaşandığı dönemde bireyin üstesinden gelmesi gereken görevleri ve sorumlulukları bulunmaktadır. Diğer taraftan geçirmekte oldukları döneme özgü bedensel, ruhsal değişimler ve üniversiteye başlamakla birlikte sosyal ortamın değişmesi yakın ilişkilerinde sorunlar yaşamalarına neden olabilir (Bıyık, 2004). Kendisi ve çevresiyle bir bütün olan insan, bazen var olan düzeni içerisinde, bütünlüğünün ve uyumunun sekteye uğradığı bir takım sıkıntılar ile karşılaşır. Özellikle de küreselleşme ile farklılaşan dünyayla beraber insanlar, kendilerini doğrudan etkileyen bir takım psikolojik sorunlardan daha çok bahsetmeye etmeye başlamıştır (Voltan - Acar, 2008). Gençler üniversite öğrenimine başlarken kişisel, sosyal ve eğitsel yaşamlarında bir takım yeni sorumlulukları üstlenmektedirler. Pek çok öğrenci için üniversiteye başlamak çeşitli yeni yaşantılarla karşılaşmaktır. Çünkü pek çok öğrenci yüksek öğrenimini yapmak için doğduğu, ilk ve orta öğrenimini yaptığı yerden farklı bir şehirde, tanımadığı bir arkadaş çevresinde ve ailesinden uzak bir ortamda yaşamak gibi bir takım psiko-sosyal sorunlarla (özellikle yurt, ev bulma gibi) karşı karşıya kalmaktadır (Sürücü ve Bacanlı, 2010). Çevresine uyum sağlama çabası içinde olan birey, yaşamında sevdiği birini kaybetmesi, işinden kovulması, ölümcül bir hastalığa yakalanması, aile bütünlüğünün bozulması gibi bir takım sorunlarla karşılaşmaktadır. Söz konusu bu olaylar karşısında eğer insan kendini koruyacak yeterli donanımına sahip değilse, sorunlar karşısında kendini güçsüz hissedip, psikolojik ve fiziksel rahatsızlıklar yaşamaktadır. Diğer bir tarafta öyle insanlar da vardır ki, en büyük felaketler karşısında bile yaşamlarını sürdürmeye devam ederler ve kendileri için gerekli olan enerji ve gücü yine kendileri üretmektedirler. Sahip oldukları yaşam becerileri ile yaşanan sorunlar karşısında ayakta kalabilmeyi başaran bu bireyler, sağlıklı olmaya yönelmiş, bireysel amaçlara sahip ve daha anlamlı yaşam geçirme hedefi olan bireylerdir (Terzi, 2008). Psikiyatri, psikoloji ve eğitim alanlarında bireylerin olumsuz yaşam koşullarından kurtulabileceklerine ve bu zorlukların üstesinden geldikçe daha da güçleneceklerine ilişkin fikirler “kendini toparlama gücü” (resilience) kavramı etrafında toplanmaktadır (Fraser, Richman ve Galinsky, 1999; Akt:Terzi, 2008). Pozitif psikolojinin en önemli konularından biri de psikolojik dayanıklılıktır. Psikolojik dayanıklılık kavramına ilişkin farklı tanımların olmasının yanı sıra, farklı isimlendirmelerde görülmüştür. Türkiye’de İngilizce “resilience” kelimesinin Türkçe karşılığı olarak iki farklı araştırmada “yılmazlık” ve “psikolojik sağlamlık” kavramları kullanılmıştır (Öğülmüş, 2001; Gizir, 2004; Akt: Tümlü, 2012). Psikolojik dayanıklılık “kişinin gelişimine ve uyumuna yönelik ciddi tehditlerin olmasına rağmen iyi sonuçların görülmesi” şeklinde tanımlanmıştır (Masten, 2001). Psikolojik dayanıklılık doğumdan ölüme kadar değişmeden kalacak bir kişilik özelliği değildir. Birey dayanıklı değilken yaşadığı olayın etkileri ile baş ederek dayanıklı olabilir. Ya da bir gelişim alanında dayanıklıyken başka bir gelişim alanında dayanıklı olmayabilir (Herrenkohl, Roy, Herrenkohl, ve Egolf, 1994; Masten ve Coatsworth, 1998; Akt: Güloğlu ve Karırmak, 2010). Psikolojik dayanıklılığın bağlanma, denetim ve meydan okuma boyutları stresin olumsuz etkilerini en aza indirmektedir. Psikolojik dayanıklılığı yüksek bireyler sadece yapacakları davranışı seçmeyi değil, aynı zamanda yapacakları davranışın önemine de çok inanırlar. Yaşamlarındaki olayların kendi kontrolleri dahilinde geliştiğini

hisseden bireyler kendi yaşamlarını kendileri yönetirler, olumsuz sonuç doğurabilecek dışsal güçleri etkisiz hale getirirler. Duygularının ve davranışlarının sorumluluklarını kendileri alırlar. Çoğunlukla stres kaynaklarının kişisel seçimlerinin bir sonucu olduğuna inanırlar. Yaşamlarındaki durumları etkileyebileceklerine olan inançları, yüksek özsaygıya sahip olmalarının temelini oluşturur (Kosaka, 1996; Akt: Sürücü ve Bacanlı, 2010). Psikolojik dayanıklılık özelliği gösteren kişiler yaşamı sorgulayarak yaşamayı tercih etmektedirler. Karşılaştıkları durumları kolayca kabullenmeyip, fikirlerinin arkasındaki davranışlar sergilemektedirler. Yeni yaşantılara ve yeni insanlarla iletişime karşı daha açıktırlar. Psikolojik dayanıklılıkla ilgili araştırmalarda temel soru şudur: “Neden bazı insanlar baskı altında yıkılırken diğerleri şiddetli hastalık, sevilen birinin ölümü, yoksulluk ve hatta doğal afetler ve savaş gibi büyük felaketler karşısında zarar görmemiş görünmektedir?” Boylamsal açıdan bakıldığında ise gelişimsel soru, nasıl olup da bazı çocuklar ve gençlerin güçlüklerin üstesinden gelerek kendine özen gösteren, yeterli ve kendine güvenen yetişkinler haline geldikleridir (Eminağaoğlu, 2006).

YÖNTEM

Bu araştırma betimleme türünde olup ilişkisel modele dayalı bir çalışmadır. Bu çalışmada tarama (survey) yöntemi ve anket tekniği kullanılmıştır. Tarama (Survey) yöntem, bütün bilim kollarında ilk basamağı oluşturur; Survey yönteminde amaç, kişinin ya da grubun durumunu açıklamak, betimlemek, sadece eldeki araştırma grubuna ait olan ve onu diğerlerinden ayıran kişiye özgü niteliklerini saptamak, aydınlatmak ve tanıtmaktır. Fakat, seçilen bir birey ya da gruba ilgili görülen ve sadece o gruba ait olduğu sanılan nitelikler başka gruplar için de aynı olabilir (Kaptan, 1998). Survey metodu anket, mülakat (görüşme) gözlem ve test teknikleri ile uygulanır. Özellikle anket ve mülakat teknikleri Survey araştırmalarında en çok tercih edilenler arasında yer almaktadır (Şen, 2005).

Araştırmanın Evren ve Örnekleme

Çalışma evreni 2013-2014 öğretim yılında güz döneminde Atatürk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi, Eğitim Fakültesi, Fen Fakültesi, Hukuk Fakültesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, İlahiyat Fakültesi, İletişim Fakültesi, Mühendislik Fakültesi, Tıp Fakültesi ve Ziraat Fakültesine devam eden üniversite öğrencilerinden oluşmaktadır. Araştırmanın örnekleme ise söz konusu evrenden kolay örnekleme yoluyla seçilen 673 bireylerden oluşmaktadır.

Veri Toplama Araçları

Bu çalışmada psikolojik dayanıklılıkla ilgili verileri toplamak amacı ile Friborg ve arkadaşları (2003) tarafından geliştirilip, Basım ve Çetin (2011) tarafından Türkçe'ye uyarlaması yapılan 33 madde ve altı boyuttan oluşan (yapısal stil, gelecek algısı, aile uyumu, kendilik algısı, sosyal yeterlilik, sosyal kaynaklar) Yetişkinler İçin Psikolojik Dayanıklılık Ölçeği; yalnızlıkla ilgili verileri toplamak amacıyla da, orijinali 1978 yılında Russel, Peplau ve Ferguson tarafından geliştirilmiş ve Demir (1989) tarafından Türkçeye uyarlaması yapılan 20 maddelik UCLA Yalnızlık Ölçeği uygulanacaktır. Ayrıca öğrencilerin çeşitli özellikleri hakkında bilgi elde etmek için araştırmacı tarafından geliştirilen Kişisel Bilgi Formu kullanılacaktır.

Veri Analizi

Araştırmanın veri analizinde SPSS for Windows 21.00 istatistik paket programı kullanılmış, verilerin analizinde frekans, yüzde, Bağımsız Örneklem için t Testi, Tek Yönlü Varyans Analizi teknikleri kullanılmıştır.

BULGULAR**Üniversite Öğrencilerinin Cinsiyetlerine Göre Yalnızlık Puan Ortalamalarındaki Farklılaşmayla İlgili Bulgular**

Tablo 1. Cinsiyetlerine Göre Üniversite Öğrencilerinin Yalnızlık Puanlarına İlişkin Ortalamaları, Standart Sapmaları ve t Değeri

Bağımlı değişken	Cinsiyet	N	\bar{X}	Ss	t	p
Yalnızlık	Kız	380	39.48	6.67	-1.171	.242
	Erkek	293	40.10	6.81		

Tablo 1 incelendiğinde; üniversite öğrencilerinin cinsiyetlerine göre yalnızlık puan ortalamaları arasında anlamlı farklılaşma bulunmamıştır ($t_{671} = -1.171$ $p=.242$). Benzer olarak, Demir ve Tarhan (2001) ve Aksakal (2008) yaptıkları araştırmalarda ergenlerde cinsiyet değişkenine göre yalnızlık puanlarının anlamlı düzeyde farklılaşmadığını bulgulamışlardır. Bunun yanında, Duyan, Duyan-Çamur, Gökçearslan-Çiftçi, Sevin, Erbay, İkizoğlu, (2008) ise erkek öğrencilerin kız öğrencilerden daha yoğun yalnızlık duygusu yaşadıklarını tespit etmişlerdir.

Üniversite Öğrencilerinin Cinsiyetlerine Göre Psikolojik Dayanıklılık Puan Ortalamalarındaki Farklılaşmayla İlgili Bulgular

Tablo 2. Cinsiyetlerine Göre Üniversite Öğrencilerinin Psikolojik Dayanıklılık Puanlarına İlişkin Ortalamaları, Standart Sapmaları ve T Değer

Bağımlı değişken	Cinsiyet	N	\bar{X}	Ss	t	p
Psikolojik dayanıklılık toplam	Kız	380	120.66	19.92	3.540	.000
	Erkek	293	115.15	20.15		
Yapısal stil alt boyutu	Kız	380	13.60	3.37	.969	.333
	Erkek	293	13.35	3.14		
Gelecek algısı alt boyutu	Kız	380	14.90	3.48	3.331	.001
	Erkek	293	13.99	3.53		
Aile uyumu alt boyutu	Kız	380	22.81	4.60	4.406	.000

	Erkek	293	21.17	5.05		
Kendilik algısı alt boyutu	Kız	380	21.58	4.58	.927	.354
	Erkek	293	21.25	4.61		
Sosyal yeterlik alt boyutu	Kız	380	21.45	4.70	1.364	.173
	Erkek	293	20.96	4.47		
Sosyal kaynaklar alt boyutu	Kız	380	26.28	5.99	4.188	.000
	Erkek	293	24.39	5.54		

Tablo 2 incelendiğinde; kız öğrencilerin psikolojik dayanıklılık toplam ($t_{671} = 3.540$ $p=.000$), gelecek algısı alt boyutu ($t_{671} = 3.331$ $p=.001$), aile uyumu alt boyutu ($t_{671} = 4.406$ $p=.000$) ve sosyal kaynaklar alt boyutuna ($t_{671} = 4.188$ $p=.000$) ait psikolojik dayanıklılık toplam puan ortalamaları erkek öğrencilerin psikolojik dayanıklılık toplam puan ortalamalarına göre anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. Bunun yanında, üniversite öğrencilerinin cinsiyetlerine göre yapısal stil alt boyutu ($t_{671} = .969$ $p=.333$), kendilik algısı alt boyutu ($t_{671} = .927$ $p=.354$) ve sosyal yeterlik alt boyutuna ($t_{671} = 1.364$ $p=.173$) ait psikolojik dayanıklılık puan ortalamaları arasında anlamlı farklılaşma bulunmamıştır. Bu bulguyu destekleyecek şekilde, Önder ve Gülay'ın (2008) araştırmasında, cinsiyet ile benlik kavramının psikolojik dayanıklılık ile ilişkili olduğu sonucuna varılmış ve ayrıca kız öğrencilerin psikolojik dayanıklılık puanları erkek öğrencilere göre daha yüksek bulunmuştur. Buna karşılık, Aydoğdu'nun (2013) yapmış olduğu çalışmada üniversite öğrencilerinin psikolojik dayanıklılıkları puan ortalamalarının cinsiyete göre anlamlı bir farklılık göstermediği görülmektedir.

Üniversite Öğrencilerinin Anne-Babalarının Birlikte Olup Olmamasına Göre Yalnızlık Puan Ortalamalarındaki Farklılaşmayla İlgili Bulgular

Tablo 3. Anne-Babalarının Birlikte Olup Olmamasına Göre Üniversite Öğrencilerinin Yalnızlık Puanlarına İlişkin Ortalamaları, Standart Sapmaları ve t Değeri

Bağımlı değişken	Anne- babaların birliktelik durumu	N	\bar{X}	Ss	t	p
Psikolojik dayanıklılık toplam	Anne-babası birlikte yaşayanlar	616	118.50	20.03	1.040	.299

	Anne-babası ayrı yaşayanlar	57	115.60	21.84		
Yapısal stil alt boyutu	Anne-babası birlikte yaşayanlar	616	13.54	3.21	1.114	.266
	Anne-babası ayrı yaşayanlar	57	13.03	3.86		
Gelecek algısı alt boyutu	Anne-babası birlikte yaşayanlar	616	14.48	3.52	-.624	.533
	Anne-babası ayrı yaşayanlar	57	14.78	3.63		
Aile uyumu alt boyutu	Anne-babası birlikte yaşayanlar	616	22.21	4.80	2.043	.041
	Anne-babası ayrı yaşayanlar	57	20.84	5.40		
Kendilik algısı alt boyutu	Anne-babası birlikte yaşayanlar	616	21.50	4.58	1.116	.265
	Anne-babası ayrı yaşayanlar	57	20.78	4.73		
Sosyal yeterlik alt boyutu	Anne-babası birlikte yaşayanlar	616	21.27	4.58	.509	.611
	Anne-babası ayrı yaşayanlar	57	20.94	4.86		
Sosyal kaynaklar alt boyutu	Anne-babası birlikte yaşayanlar	616	25.49	5.87	.367	.714
	Anne-babası ayrı yaşayanlar	57	25.19	5.95		

Tablo 3. incelendiğinde; anne-babaları ayrı yaşayan öğrencilerin yalnızlık puan ortalamalarının anne babaları birlikte yaşayan öğrencilerin yalnızlık puan ortalamalarına göre anlamlı düzeyde yüksek olduğu görülmüştür ($t_{671} = -3.373$ $p=.001$). Köse (2009) yaptığı çalışmada lise öğrencilerinin yalnızlık toplam puanları anne babanın birliktelik durumuna göre anlamlı bir farklılık göstermektedir [$t(652) = 2.943$, $p<.01$]. Anne babası birlikte olan ($X = 33.71$) öğrencilerin yalnızlık toplam puanları, anne babası ayrı olan ($X = 38.09$) öğrencilerin puanlarına göre daha düşüktür. Buna karşın Körler (2011) yaptığı çalışmada anne-baba birliktelik durumunun yalnızlık üzerinde anlamlı bir farklılık yaratmadığı görülmüştür.

Üniversite Öğrencilerinin Anne-Babalarının Birlikte Olup Olmamasına Göre Psikolojik Dayanıklılık Puan Ortalamalarındaki Farklılaşmayla İlgili Bulgular

Tablo 4. Anne-Babalarının Birlikte Olup Olmamasına Göre Üniversite Öğrencilerinin Psikolojik Dayanıklılık Puanlarına İlişkin Ortalamaları, Standart Sapmaları ve t Değeri

Bağımlı değişken	Anne- babaların birliktelik durumu	N	\bar{X}	Ss	t	p
Psikolojik dayanıklılık toplam	Anne-babası birlikte yaşayanlar	616	118.50	20.03	1.040	.299
	Anne-babası ayrı yaşayanlar	57	115.60	21.84		
Yapısal stil alt boyutu	Anne-babası birlikte yaşayanlar	616	13.54	3.21	1.114	.266
	Anne-babası ayrı yaşayanlar	57	13.03	3.86		
Gelecek algısı alt boyutu	Anne-babası birlikte yaşayanlar	616	14.48	3.52	-.624	.533
	Anne-babası ayrı yaşayanlar	57	14.78	3.63		
Aile uyumu alt boyutu	Anne-babası birlikte yaşayanlar	616	22.21	4.80	2.043	.041

	Anne-babası ayrı yaşayanlar	57	20.84	5.40		
Kendilik algısı alt boyutu	Anne-babası birlikte yaşayanlar	616	21.50	4.58	1.116	.265
	Anne-babası ayrı yaşayanlar	57	20.78	4.73		
Sosyal yeterlik alt boyutu	Anne-babası birlikte yaşayanlar	616	21.27	4.58	.509	.611
	Anne-babası ayrı yaşayanlar	57	20.94	4.86		
Sosyal kaynaklar alt boyutu	Anne-babası birlikte yaşayanlar	616	25.49	5.87	.367	.714
	Anne-babası ayrı yaşayanlar	57	25.19	5.95		

Tablo 4. incelendiğinde; üniversite öğrencilerinin anne-babalarının birlikte olup olmamasına göre psikolojik dayanıklılık toplam ($t_{671} = 1.040$ $p=.299$), yapısal stil alt boyutu ($t_{671} = 1.114$ $p=.266$), gelecek algısı alt boyutu ($t_{671} = -.624$ $p=.533$), kendilik algısı alt boyutu ($t_{671} = 1.116$ $p=.265$), sosyal yeterlik alt boyutu ($t_{671} = .509$ $p=.611$) ve sosyal kaynaklar alt boyutuna ($t_{671} = .367$ $p=.714$) ait psikolojik dayanıklılık puan ortalamaları arasında anlamlı farklılaşma bulunmamıştır. Buna karşın, anne-babası birlikte yaşayan üniversite öğrencilerinin aile uyumu alt boyutuna ait psikolojik dayanıklılık puan ortalamaları, anne-babası ayrı yaşayan üniversite öğrencilerinin aile uyumu alt boyutuna ait psikolojik dayanıklılık puan ortalamalarından anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur ($t_{671} = 2.043$ $p=.041$).

Üniversite Öğrencilerinin Barınma Yerlerine Göre Yalnızlık Puan Ortalamalarına İlişkin Bulgular

Tablo 5. Üniversite Öğrencilerinin Barınma Yerlerine Göre Yalnızlık Puan Ortalamaları ve Standart Sapması

	Kareler Toplamı	Sd	Ortalama Kare	F	P
Gruplar arası	112.749	2	56.375	1.243	.289
Gruplar içi	30387.286	670	45.354		
Toplam	30500.036	672			

Tablo 5 incelendiğinde; üniversite öğrencilerinin barınma yerlerine göre yalnızlık puan ortalamaları arasında anlamlı farklılaşma olmadığı görülmüştür ($F_{(2-672)} = 1.243$, $p=.289$). Benzer olarak Bıyık (2004) yaptığı araştırma bulgularına dayalı olarak, öğrencilerin barınma durumlarına göre yalnızlık duygularının değişmediğini görmüştür. Duyan, Duyan-Çamur, Gökçearsan-Çiftçi, Sevin, Erbay, İkizoğlu, (2008) lisede okuyan öğrencilerin yalnızlık durumlarına etki eden değişkenleri inceledikleri araştırmalarında, oturlan konut durumunun öğrencilerin yalnızlık durumu üzerinde bir farklılık yaratmadığını ve kendi evinde oturma ya da kirada oturmanın yalnızlık duygusunu anlamlı düzeyde etkilemediğini bulgulamışlardır.

Üniversite Öğrencilerinin Barınma Yerlerine Göre Psikolojik Dayanıklılık Puan Ortalamalarına İlişkin Bulgular

Tablo 6. Üniversite Öğrencilerinin Barınma Yerlerine Göre Psikolojik Dayanıklılık Puan Ortalamaları Arasındaki Farka İlişkin Varyans Analizi

Bağımlı değişken		Kareler		Ortalama		
		Toplamı	Sd	Kare	F	p
Psikolojik dayanıklılık toplam	Gruplar arası	78.098	2	39.049	.095	.909
	Gruplar içi	273976.915	670	408.921		
	Toplam	274055.013	672			
Yapısal stil alt boyutu	Gruplar arası	4.283	2	2.142	.199	.820
	Gruplar içi	7217.963	670	10.773		
	Toplam	7222.247	672			
Gelecek algısı alt boyutu	Gruplar arası	7.496	2	3.748	.299	.741
	Gruplar içi	8388.691	670	12.520		
	Toplam	8396.187	672			
Aile uyumu alt boyutu	Gruplar arası	97.597	2	48.799	2.066	.128
	Gruplar içi	15826.732	670	23.622		
	Toplam	15924.330	672			
Kendilik algısı alt boyutu	Gruplar arası	44.432	2	22.216	1.050	.350
	Gruplar içi	14175.381	670	21.157		
	Toplam	14219.813	672			
Sosyal yeterlik alt boyutu	Gruplar arası	13.956	2	6.978	.328	.721
	Gruplar içi	14270.591	670	21.299		
	Toplam	14284.547	672			
Sosyal kaynaklar alt boyutu	Gruplar arası	12.639	2	6.320	.183	.833
	Gruplar içi	23186.858	670	34.607		
	Toplam	23199.498	672			

Tablo 6 incelendiğinde; üniversite öğrencilerinin barınma yerlerine göre psikolojik dayanıklılık toplam ($F_{(2-672)}=.095$, $p=.909$), yapısal stil alt boyutu ($F_{(2-672)}=.199$, $p=.820$), gelecek algısı alt boyutu ($F_{(2-672)}=.299$, $p=.741$), aile uyumu alt boyutu ($F_{(2-672)}= 2.066$, $p=.128$), kendilik algısı alt boyutu ($F_{(2-672)}= 1.050$, $p=.350$), sosyal yeterlik alt boyutu ($F_{(2-672)}=.328$, $p=.721$) ve sosyal kaynaklar alt boyutu ($F_{(2-672)}=.183$, $p=.833$) puan ortalamaları arasında anlamlı farklılaşma olmadığı görülmüştür.

Üniversite Öğrencilerinin Algılanan Anne-Baba Tutumlarına Göre Yalnızlık Puan Ortalamalarına İlişkin Bulgular**Tablo 7.** Üniversite Öğrencilerinin Algılanan Anne-Baba Tutumlarına Göre Yalnızlık Puan Ortalamaları Arasındaki Farka İlişkin Varyans Analizi

	Kareler Toplamı	Sd	Ortalama Kare	F	p
Gruplar arası	1408.360	2	704.180	16.218	.000
Gruplar içi	29091.676	670	43.420		
Toplam	30500.036	672			

Üniversite öğrencilerinin algılanan anne-baba tutumlarına göre yalnızlık puan ortalamaları arasında anlamlı farklılaşma olduğu tespit edilmiştir ($F_{(2-672)} = 16.218, p=.000$). Farkın hangi gruplardan kaynaklandığını saptamak amacıyla LSD Post Hoc Analizi ile çoklu karşılaştırmalar yapılmış ve anlamlı farklılaşmanın anne-baba tutumunu ilgisiz algılayanlar ile anne-baba tutumunu otoriter ($p= .016$) ve demokratik algılayan ($p= .000$) ; anne-baba tutumunu otoriter algılayanlar ile anne-baba tutumunu demokratik algılayan ($p= .001$) üniversite öğrencilerinin yalnızlık puan ortalamaları arasında olduğuyla ilgili sonuçlar elde edilmiştir. Bu sonucu destekler nitelikte, Buluş (2000) ergen öğrencilerde denetim odağı yalnızlık düzeyi ilişkisini incelediği araştırmasında, aile ortamlarını demokratik olarak algılayan öğrencilerin yalnızlık düzeylerinin daha düşük olduğu bulgulanmıştır. Ayrıca Çeçen (2008) araştırmasında öğrencilerin cinsiyetlerine ve ana baba tutum algılarına göre yalnızlık ve sosyal destek düzeylerini incelemiş, çalışmada ebeveynlerini koruyucu algılayan öğrencilerin yalnızlık puanlarının baskıcı-otoriter algılayan gruba göre anlamlı bir biçimde düşük çıkmıştır. Sarıçam (2011) öğrencilerin algıladıkları anne tutumlarına göre reddedilme duyarlılığı, benlik saygısı ve yalnızlıkları arasında fark olup olmadığını belirlemek amacıyla yaptığı çalışmada benzer nitelikte bulgulara ulaşmıştır. Sarıçam (2011)' e göre annesini ilgisiz tutuma sahip olarak algılayan öğrencilerin yalnızlık düzeyleri, annesini otoriter, demokratik tutuma sahip olarak algılayan öğrencilerin yalnızlık düzeylerinden yüksek; annesini koruyucu tutuma sahip olarak algılayan öğrencilerin yalnızlık düzeylerinden düşüktür. Annesini otoriter tutuma sahip olarak algılayan öğrencilerin yalnızlık düzeyleri, annesini demokratik tutuma sahip olarak algılayan öğrencilerin yalnızlık düzeylerinden yüksektir.

Üniversite Öğrencilerinin Algıladıkları Anne-Baba Tutumlarına Göre Psikolojik Dayanıklılık Puan Ortalamalarına İlişkin Bulgular**Tablo 8.** Üniversite Öğrencilerinin Algıladıkları Anne-Baba Tutumlarına Göre Psikolojik Dayanıklılık Puan Ortalamaları Arasındaki Farka İlişkin Varyans Analizi

Bağımlı değişken	Gruplar arası	Kareler		Ortalama		
		Toplamı	Sd	Kare	F	P
Psikolojik dayanıklılık toplam	Gruplar arası	17705.870	2	8852.935	23.138	.000

	Gruplar içi	256349.144	670	382.611		
	Toplam	274055.013	672			
Yapısal stil alt boyutu	Gruplar arası	144.428	2	72.214	6.836	.001
	Gruplar içi	7077.819	670	10.564		
	Toplam	7222.247	672			
Gelecek algısı alt boyutu	Gruplar arası	286.444	2	143.222	11.833	.000
	Gruplar içi	8109.743	670	12.104		
	Toplam	8396.187	672			
Aile uyumu alt boyutu	Gruplar arası	1342.618	2	671.309	30.845	.000
	Gruplar içi	14581.712	670	21.764		
	Toplam	15924.330	672			
Kendilik algısı alt boyutu	Gruplar arası	280.939	2	140.470	6.752	.001
	Gruplar içi	13938.873	670	20.804		
	Toplam	14219.813	672			
Sosyal yeterlik alt boyutu	Gruplar arası	378.571	2	189.286	9.120	.000
	Gruplar içi	13905.975	670	20.755		
	Toplam	14284.547	672			
Sosyal kaynaklar alt boyutu	Gruplar arası	1100.696	2	550.348	16.686	.000
	Gruplar içi	22098.802	670	32.983		
	Toplam	23199.498	672			

Üniversite öğrencilerinin anne-baba tutumuna göre psikolojik dayanıklılık toplam ($F_{(2-672)}=23.138$, $p=.000$), yapısal stil alt boyutu ($F_{(2-672)}=6.836$, $p=.001$), gelecek algısı alt boyutu ($F_{(2-672)}=11.833$, $p=.000$), aile uyumu alt boyutu ($F_{(2-672)}=30.845$, $p=.000$), kendilik algısı alt boyutu ($F_{(2-672)}=6.752$, $p=.001$), sosyal yeterlik alt boyutu ($F_{(2-672)}=9.120$, $p=.000$) ve sosyal kaynaklar alt boyutu ($F_{(2-672)}=16.686$, $p=.000$) puan ortalamaları arasında anlamlı farklılaşma olduğu tespit edilmiştir. Farkın hangi gruplardan kaynaklandığını saptamak amacıyla LSD Post Hoc Analizi ile çoklu karşılaştırmalar yapılmış ve psikolojik dayanıklılık toplam puan ortalamasına göre anlamlı farklılaşmanın anne-baba tutumunu demokratik algılayanlar ile anne-baba tutumunu ilgisiz ($p=.000$) ve otoriter algılayan ($p=.000$); yapısal stil alt boyutu puan ortalamasına göre anlamlı farklılaşmanın anne-baba tutumunu demokratik algılayanlar ile anne-baba tutumunu otoriter algılayan ($p=.000$); gelecek algısı alt boyutu puan ortalamasına göre anlamlı farklılaşmanın anne-baba tutumunu demokratik algılayanlar ile anne-baba tutumunu ilgisiz ($p=.011$) ve otoriter algılayan ($p=.000$); aile uyumu alt boyutu puan ortalamasına göre anlamlı farklılaşmanın anne-baba tutumunu demokratik algılayanlar ile anne-baba tutumunu ilgisiz ($p=.000$) ve otoriter algılayan ($p=.000$); kendilik algısı alt boyutu puan ortalamasına göre anlamlı farklılaşmanın anne-baba

tutumunu demokratik algılayanlar ile anne-baba tutumunu ilgisiz ($p= .009$) ve otoriter algılayan ($p= .006$); sosyal yeterlik alt boyutu puan ortalamasına göre anlamlı farklılaşmanın anne-baba tutumunu demokratik algılayanlar ile anne-baba tutumunu ilgisiz ($p= .003$) ve otoriter algılayan ($p= .001$) ve sosyal kaynaklar alt boyutu puan ortalamasına göre anlamlı farklılaşmanın anne-baba tutumunu demokratik algılayanlar ile anne-baba tutumunu ilgisiz ($p= .000$) ve otoriter algılayan ($p= .000$) üniversite öğrencileri arasında olduğu tespit edilmiştir.

Üniversite Öğrencilerinin En Uzun Süreyle Yaşadıkları Yerleşim Merkezlerine Göre Yalnızlık Puan Ortalamalarına İlişkin Bulgular

Tablo 9. Üniversite Öğrencilerinin En Uzun Süreyle Yaşadıkları Yerleşim Merkezlerine Göre Yalnızlık Puan Ortalamaları Arasındaki Farka İlişkin Varyans Analiz

	Kareler Toplamı	Sd	Ortalama Kare	F	p
Gruplar arası	285.490	3	95.163	2.107	.098
Gruplar içi	30214.546	669	45.164		
Toplam	30500.036	672			

Üniversite öğrencilerinin en uzun süreyle yaşadıkları yerleşim merkezlerine göre yalnızlık puan ortalamaları arasında anlamlı farklılaşma olmadığı görülmüştür ($F_{(3-672)}= 2.107$, $p=.098$). Bu bulguyu destekler şekilde Yüksel (1991) yaptığı araştırmada içsel ya da dışsal denetimli olma, yerleşim birimi, dış görünüm, popülerlik, cinsiyet değişkenlerinin, üniversite öğrencilerinin yalnızlık düzeyine etkisini incelemiştir. Araştırmada büyük kent, küçük kent, kasaba, köy, yerleşim birimlerinden üniversiteye gelen öğrencilerin yalnızlık düzeyleri arasında anlamlı bir fark bulunamamıştır. Buna karşın Duyan, Duyan-Çamur, Gökçearsan-Çiftçi, Sevin, Erbay, İkizoğlu, (2008) lisede okuyan öğrencilerin yalnızlık durumlarına etki eden değişkenleri inceledikleri araştırmalarında, en uzun süre ile kentsel kesimde yaşayanların, kırsal alanda yaşayanlardan daha az yalnız olduğunu bulmuşlardır.

Üniversite Öğrencilerinin En Uzun Süreyle Yaşadıkları Yerleşim Merkezlerine Göre Psikolojik Dayanıklılık Puan Ortalamalarına İlişkin Bulgular

Tablo 10. Üniversite Öğrencilerinin En Uzun Süreyle Yaşadıkları Yerleşim Merkezlerine Göre Psikolojik Dayanıklılık Puan Ortalamaları Arasındaki Farka İlişkin Varyans Analizi

Bağımlı değişken		Kareler		Ortalama		p
		Toplamı	Sd	Kare	F	
Psikolojik dayanıklılık toplam	Gruplar arası	4589.190	3	1529.730	3.798	.010
	Gruplar içi	269465.823	669	402.789		
	Toplam	274055.013	672			
	Gruplar arası	105.882	3	35.294	3.318	.020

Yapısal stil alt boyutu	Gruplar içi	7116.365	669	10.637		
	Toplam	7222.247	672			
Gelecek algısı alt boyutu	Gruplar arası	127.821	3	42.607	3.447	.016
	Gruplar içi	8268.367	669	12.359		
	Toplam	8396.187	672			
Aile uyumu alt boyutu	Gruplar arası	69.982	3	23.327	.984	.400
	Gruplar içi	15854.348	669	23.699		
	Toplam	15924.330	672			
Kendilik algısı alt boyutu	Gruplar arası	228.515	3	76.172	3.642	.013
	Gruplar içi	13991.298	669	20.914		
	Toplam	14219.813	672			
Sosyal yeterlik alt boyutu	Gruplar arası	266.796	3	88.932	4.244	.006
	Gruplar içi	14017.751	669	20.953		
	Toplam	14284.547	672			
Sosyal kaynaklar alt boyutu	Gruplar arası	183.591	3	61.197	1.779	.150
	Gruplar içi	23015.907	669	34.403		
	Toplam	23199.498	672			

Üniversite öğrencilerinin en uzun süreyle yaşadıkları yerleşim merkezlerine göre psikolojik dayanıklılık toplam ($F_{(3-672)}= 3.798, p=.010$), yapısal stil alt boyutu ($F_{(3-672)}= 3.318, p=.020$), gelecek algısı alt boyutu ($F_{(3-672)}= 3.447, p=.016$), kendilik algısı alt boyutu ($F_{(3-672)}= 3.642, p=.013$), sosyal yeterlik alt boyutu ($F_{(3-672)}= 4.244, p=.006$) puan ortalamaları arasında anlamlı farklılaşma olduğu tespit edilirken; aile uyumu alt boyutu ($F_{(3-672)}= .984, p=.400$) ve sosyal kaynaklar alt boyutu ($F_{(3-672)}= 1.779, p=.150$) puan ortalamaları arasında anlamlı farklılaşma görülmemiştir. Farkın hangi gruplardan kaynaklandığını saptamak amacıyla Post Hoc Analizi (LSD) ile çoklu karşılaştırmalar yapılmış ve psikolojik dayanıklılık toplam puan ortalamasına göre anlamlı farklılaşmanın en uzun süre ile büyükşehirde oturanlar ile en uzun süre ile köyde ($p= .006$) ve en uzun süre ile şehirde ($p= .007$) oturan; yapısal stil alt boyutu puan ortalamasına göre anlamlı farklılaşmanın en uzun süre ile kasabada/ilçede oturanlar ile en uzun süre ile şehirde ($p= .006$) oturan, en uzun süre ile büyükşehirde oturanlar ile en uzun süre ile şehirde ($p= .021$) oturan; gelecek algısı alt boyutu puan ortalamasına göre anlamlı farklılaşmanın en uzun süre ile büyükşehirde oturanlar ile en uzun süre ile köyde ($p= .033$), en uzun süre ile kasabada/ilçede ($p= .025$) ve en uzun süre ile şehirde ($p= .006$) oturan; kendilik algısı alt boyutu puan ortalamasına göre anlamlı farklılaşmanın en uzun süre ile büyükşehirde oturanlar ile en uzun süre ile köyde ($p= .002$), en uzun süre ile kasabada/ilçede ($p= .041$) oturan; sosyal yeterlik alt boyutu puan ortalamasına göre anlamlı farklılaşmanın en uzun süre ile büyükşehirde oturanlar ile en uzun süre ile köyde ($p= .013$), en uzun süre ile kasabada/ilçede ($p= .010$) ve en

uzun süre ile şehirde ($p = .004$) oturan üniversite öğrencileri arasında olduğu tespit edilmiştir. Ancak, üniversite öğrencilerinin en uzun süreyle yaşadıkları yerleşim merkezlerine göre aile uyumu ve sosyal kaynaklar alt boyutu puan ortalamaları arasında anlamlı farklılaşma görülmemiştir.

Üniversite Öğrencilerinin Sosyal Paylaşım Sitelerini Kullanma Aralıklarına Göre Yalnızlık Puan Ortalamalarına İlişkin Bulgular

Tablo 11. Üniversite Öğrencilerinin Sosyal Paylaşım Sitelerini Kullanma Aralıklarına Göre Yalnızlık Puan Ortalamaları Arasındaki Farka İlişkin Varyans Analizi

	Kareler Toplamı	Sd	Ortalama Kare	F	p
Gruplar arası	114.253	4	28.563	.628	.643
Gruplar içi	30385.783	668	45.488		
Toplam	30500.036	672			

Üniversite öğrencilerinin sosyal paylaşım sitelerini kullanma aralıklarına göre yalnızlık puan ortalamaları arasında anlamlı farklılaşma olmadığı görülmüştür ($F_{(4-672)} = .628, p = .643$). Bıyık (2004), yaptığı araştırmada elde ettiği bulgulara dayalı olarak internet kullanma durumlarına göre üniversite öğrencilerinin yalnızlık duygularının değişmediğini görmüştür.

Üniversite Öğrencilerinin Sosyal Paylaşım Sitelerini Kullanma Aralıklarına Göre Psikolojik Dayanıklılık Puan Ortalamalarına İlişkin Bulgular

Tablo 12. Üniversite Öğrencilerinin Sosyal Paylaşım Sitelerini Kullanma Aralıklarına Göre Psikolojik Dayanıklılık Puan Ortalamaları Arasındaki Farka İlişkin Varyans Analizi

Bağımlı değişken		Kareler		Ortalama		F	p
		Toplamı	Sd	Kare	F		
Psikolojik dayanıklılık toplam	Gruplar arası	7633.787	4	1908.447	4.785	.001	
	Gruplar içi	266421.226	668	398.834			
	Toplam	274055.013	672				
Yapısal stil alt boyutu	Gruplar arası	105.975	4	26.494	2.487	.042	
	Gruplar içi	7116.272	668	10.653			
	Toplam	7222.247	672				
Gelecek algısı alt boyutu	Gruplar arası	174.074	4	43.519	3.536	.007	
	Gruplar içi	8222.113	668	12.309			
	Toplam	8396.187	672				

Aile uyumu alt boyutu	Gruplar arası	200.644	4	50.161	2.131	.075
	Gruplar içi	15723.686	668	23.538		
	Toplam	15924.330	672			
Kendilik algısı alt boyutu	Gruplar arası	267.234	4	66.808	3.199	.013
	Gruplar içi	13952.579	668	20.887		
	Toplam	14219.813	672			
Sosyal yeterlik alt boyutu	Gruplar arası	503.976	4	125.994	6.107	.000
	Gruplar içi	13780.571	668	20.630		
	Toplam	14284.547	672			
Sosyal kaynaklar alt boyutu	Gruplar arası	372.229	4	93.057	2.723	.029
	Gruplar içi	22827.269	668	34.173		
	Toplam	23199.498	672			

Üniversite öğrencilerinin sosyal paylaşım sitelerini kullanma aralıklarına göre psikolojik dayanıklılık toplam ($F_{(4-672)} = 4.785$, $p = .001$), yapısal stil alt boyutu ($F_{(4-672)} = 2.487$, $p = .042$), gelecek algısı alt boyutu ($F_{(4-672)} = 3.536$, $p = .007$), kendilik algısı alt boyutu ($F_{(4-672)} = 3.199$, $p = .013$), sosyal yeterlik alt boyutu ($F_{(4-672)} = 6.244$, $p = .000$) ve sosyal kaynaklar alt boyutu ($F_{(4-672)} = 2.723$, $p = .029$) puan ortalamaları arasında anlamlı farklılaşma olduğu görülürken; aile uyumu alt boyutu ($F_{(4-672)} = 2.131$, $p = .075$) puan ortalamaları arasında anlamlı farklılaşma tespit edilmemiştir. Farkın hangi gruplardan kaynaklandığını saptamak amacıyla Post Hoc Analizi (LSD) ile çoklu karşılaştırmalar yapılmış ve psikolojik dayanıklılık toplam puan ortalamasına göre anlamlı farklılaşmanın sosyal paylaşım sitelerini sıklıkla kullananlar ile sosyal paylaşım sitelerini hiç kullanmayanlar ($p = .003$), sosyal paylaşım sitelerini oldukça az kullananlar ($p = .003$) ve sosyal paylaşım sitelerini ara sıra kullananlar ($p = .004$); aynı şekilde sosyal paylaşım sitelerini oldukça sıklıkla kullananlar ile sosyal paylaşım sitelerini hiç kullanmayanlar ($p = .013$), sosyal paylaşım sitelerini oldukça az kullananlar ($p = .012$) ve sosyal paylaşım sitelerini ara sıra kullananlar ($p = .034$); yapısal stil alt boyutu puan ortalamasına göre anlamlı farklılaşmanın sosyal paylaşım sitelerini sıklıkla kullananlar ile sosyal paylaşım sitelerini oldukça az kullananlar ($p = .038$), sosyal paylaşım sitelerini ara sıra kullananlar ($p = .004$) ve sosyal paylaşım sitelerini oldukça sık kullananlar ($p = .049$); gelecek algısı alt boyutu puan ortalamasına göre anlamlı farklılaşmanın sosyal paylaşım sitelerini sıklıkla kullananlar ile sosyal paylaşım sitelerini hiç kullanmayanlar ($p = .018$), sosyal paylaşım sitelerini oldukça az kullananlar ($p = .005$) ve sosyal paylaşım sitelerini ara sıra kullananlar ($p = .010$); aynı şekilde sosyal paylaşım sitelerini oldukça sıklıkla kullananlar ile sosyal paylaşım sitelerini oldukça az kullananlar ($p = .012$); kendilik algısı alt boyutu puan ortalamasına göre anlamlı farklılaşmanın sosyal paylaşım sitelerini sıklıkla kullananlar ile sosyal paylaşım sitelerini hiç kullanmayanlar ($p = .005$), sosyal paylaşım sitelerini oldukça az kullananlar ($p = .015$) ve sosyal paylaşım sitelerini ara sıra kullananlar ($p = .031$); aynı şekilde sosyal paylaşım sitelerini oldukça sıklıkla kullananlar ile sosyal paylaşım sitelerini hiç kullanmayanlar ($p = .033$); sosyal yeterlik alt boyutu puan

ortalamasına göre anlamlı farklılaşmanın sosyal paylaşım sitelerini sıklıkla kullananlar ile sosyal paylaşım sitelerini hiç kullanmayanlar ($p = .000$), sosyal paylaşım sitelerini oldukça az kullananlar ($p = .003$) ve sosyal paylaşım sitelerini ara sıra kullananlar ($p = .000$); aynı şekilde sosyal paylaşım sitelerini oldukça sıklıkla kullananlar ile sosyal paylaşım sitelerini hiç kullanmayanlar ($p = .007$); sosyal kaynaklar alt boyutu puan ortalamasına göre anlamlı farklılaşmanın sosyal paylaşım sitelerini oldukça sıklıkla kullananlar ile sosyal paylaşım sitelerini hiç kullanmayanlar ($p = .029$), sosyal paylaşım sitelerini oldukça az kullananlar ($p = .030$) ve sosyal paylaşım sitelerini ara sıra kullananlar ($p = .025$) arasında olduğu tespit edilmiştir. Ancak, üniversite öğrencilerinin sosyal paylaşım sitelerini kullanma aralıklarına göre aile uyumu alt boyutu puan ortalamaları arasında anlamlı farklılaşma görülmemiştir.

Üniversite Öğrencilerinin Mutluluk Algılarına Göre Yalnızlık Puan Ortalamalarındaki Farklılaşmayla İlgili Bulgular

Tablo 13. Mutluluk Algılarına Göre Üniversite Öğrencilerinin Yalnızlık Puanlarına İlişkin Ortalamaları, Standart Sapmaları ve t Değeri

Bağımlı değişken	Mutluluk algıları	N	\bar{X}	Ss	t	p
Yalnızlık	Evet	500	38.42	6.07	-9.255	.000
	Hayır	173	43.60	7.08		

Kendilerini mutlu algılamayan öğrencilerin yalnızlık puan ortalamaları, kendilerini mutlu algılayan öğrencilerin yalnızlık puan ortalamalarına göre anlamlı düzeyde yüksek olduğu saptanmıştır ($t_{671} = -9.255$ $p = .000$).

Üniversite Öğrencilerinin Mutluluk Algılarına Göre Psikolojik Dayanıklılık Puan Ortalamalarındaki Farklılaşmayla İlgili Bulgular

Tablo 14. Mutluluk Algılarına Göre Üniversite Öğrencilerinin Psikolojik Dayanıklılık Puanlarına İlişkin Ortalamaları, Standart Sapmaları ve t Değeri

Bağımlı değişken	Mutluluk Algıları	N	\bar{X}	Ss	t	p
Psikolojik dayanıklılık toplam	Evet	500	122.01	19.76	8.629	.000
	Hayır	173	107,41	17.35		
Yapısal stil alt boyutu	Evet	500	13.85	3.26	4.873	.000
	Hayır	173	12.46	3.10		
Gelecek algısı alt boyutu	Evet	500	15.06	3.41	7.199	.000
	Hayır	173	12.90	3.37		

Aile uyumu alt boyutu	Evet	500	22.72	4.69	5.773	.000
	Hayır	173	20.30	4.92		
Kendilik algısı alt boyutu	Evet	500	22.13	4.37	6.881	.000
	Hayır	173	19.43	4.64		
Sosyal yeterlik alt boyutu	Evet	500	22.03	4.43	7.903	.000
	Hayır	173	18.95	4.35		
Sosyal kaynaklar alt boyutu	Evet	500	26.19	5.98	5.613	.000
	Hayır	173	23.35	5.00		

Kendilerini mutlu algılayan üniversite öğrencilerinin psikolojik dayanıklılık puan ortalamaları, kendilerini mutlu algılamayan üniversite öğrencilerinin psikolojik dayanıklılık puan ortalamalarından anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. ($t_{671} = 8.629$ $p = .000$). Kendilerini mutlu algılayan üniversite öğrencilerinin yapısal stil alt boyutuna ait psikolojik dayanıklılık puan ortalamaları, kendilerini mutlu algılamayan üniversite öğrencilerinin yapısal stil alt boyutuna ait psikolojik dayanıklılık puan ortalamalarından anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. ($t_{671} = 4.873$ $p = .000$). Kendilerini mutlu algılayan üniversite öğrencilerinin gelecek algısı alt boyutuna ait psikolojik dayanıklılık puan ortalamaları, kendilerini mutlu algılamayan üniversite öğrencilerinin gelecek algısı alt boyutuna ait psikolojik dayanıklılık puan ortalamalarından anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. ($t_{671} = 7.199$ $p = .000$). Kendilerini mutlu algılayan üniversite öğrencilerinin aile uyumu alt boyutuna ait psikolojik dayanıklılık puan ortalamaları, kendilerini mutlu algılamayan üniversite öğrencilerinin aile uyumu alt boyutuna ait psikolojik dayanıklılık puan ortalamalarından anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. ($t_{671} = 5.773$ $p = .000$). Kendilerini mutlu algılayan üniversite öğrencilerinin kendilik algısı alt boyutuna ait psikolojik dayanıklılık puan ortalamaları, kendilerini mutlu algılamayan üniversite öğrencilerinin kendilik algısı alt boyutuna ait psikolojik dayanıklılık puan ortalamalarından anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. ($t_{671} = 6.881$ $p = .000$). Kendilerini mutlu algılayan üniversite öğrencilerinin sosyal yeterlik alt boyutuna ait psikolojik dayanıklılık puan ortalamaları, kendilerini mutlu algılamayan üniversite öğrencilerinin sosyal yeterlik alt boyutuna ait psikolojik dayanıklılık puan ortalamalarından anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. ($t_{671} = 7.903$ $p = .000$). Kendilerini mutlu algılayan üniversite öğrencilerinin sosyal kaynaklar alt boyutuna ait psikolojik dayanıklılık puan ortalamaları, kendilerini mutlu algılamayan üniversite öğrencilerinin sosyal kaynaklar alt boyutuna ait psikolojik dayanıklılık puan ortalamalarından anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. ($t_{671} = 5.613$ $p = .000$).

Üniversite Öğrencilerinin Beklentilerini Gerçekleştirme Algılarına Göre Yalnızlık Puan Ortalamalarındaki Farklılaşmayla İlgili Bulgular

Tablo 15. Beklentilerini Gerçekleştirme Algılarına Göre Üniversite Öğrencilerinin Yalnızlık Puanlarına İlişkin Ortalamaları, Standart Sapmaları ve t Değeri

Bağımlı değişken	Beklentilerini Gerçekleştirme Algıları	N	\bar{X}	Ss	t	p
Yalnızlık	Evet	399	38.19	6.03	-7.562	.000
	Hayır	274	42.03	7.05		

Beklentilerini gerçekleştirmeyen öğrencilerin yalnızlık puan ortalamalarının, beklentilerini gerçekleştiren öğrencilerin yalnızlık puan ortalamalarına göre anlamlı düzeyde yüksek olduğu saptanmıştır ($t_{671} = -7.562$ $p=.000$)

Üniversite Öğrencilerinin Beklentilerini Gerçekleştirme Algılarına Göre Psikolojik Dayanıklılık Puan Ortalamalarındaki Farklılaşmayla İlgili Bulgular

Tablo 16. Beklentilerini Gerçekleştirme Algılarına Göre Üniversite Öğrencilerinin Psikolojik Dayanıklılık Puanlarına İlişkin Ortalamaları, Standart Sapmaları ve t Değeri

Bağımlı değişken	Beklentilerini Gerçekleştirme Algıları	N	\bar{X}	Ss	t	p
Psikolojik dayanıklılık toplam	Evet	399	122.80	20.22	7.326	.000
	Hayır	274	111.63	18.24		
Yapısal stil alt boyutu	Evet	399	13.87	3.31	3.607	.000
	Hayır	274	12.95	3.14		
Gelecek algısı alt boyutu	Evet	399	15.40	3.34	8.333	.000
	Hayır	274	13.20	3.39		
Aile uyumu alt boyutu	Evet	399	22.70	4.78	3.930	.000
	Hayır	274	21.21	4.86		
Kendilik algısı alt boyutu	Evet	399	22.30	4.53	6.010	.000
	Hayır	274	20.18	4.40		
Sosyal yeterlik alt boyutu	Evet	399	22.07	4.47	5.770	.000
	Hayır	274	20.03	4.55		
Sosyal kaynaklar alt boyutu	Evet	399	26.45	5.89	5.353	.000
	Hayır	274	24.03	5.54		

Beklentilerini gerçekleştiren üniversite öğrencilerinin psikolojik dayanıklılık puan ortalamaları, beklentilerini gerçekleştirmeyen üniversite öğrencilerinin psikolojik dayanıklılık puan ortalamalarından anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. ($t_{671} = 7.326$ $p= .000$). Beklentilerini gerçekleştiren üniversite öğrencilerinin yapısal stil alt

boyutuna ait psikolojik dayanıklılık puan ortalamaları, beklentilerini gerçekleştirmeyen üniversite öğrencilerinin yapısal stil alt boyutuna ait psikolojik dayanıklılık puan ortalamalarından anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. ($t_{671} = 3.607$ $p = .000$). Beklentilerini gerçekleştiren üniversite öğrencilerinin gelecek algısı alt boyutuna ait psikolojik dayanıklılık puan ortalamaları, beklentilerini gerçekleştirmeyen üniversite öğrencilerinin gelecek algısı alt boyutuna ait psikolojik dayanıklılık puan ortalamalarından anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. ($t_{671} = 8.333$ $p = .000$). Beklentilerini gerçekleştiren üniversite öğrencilerinin aile uyumu alt boyutuna ait psikolojik dayanıklılık puan ortalamaları, beklentilerini gerçekleştirmeyen üniversite öğrencilerinin aile uyumu alt boyutuna ait psikolojik dayanıklılık puan ortalamalarından anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. ($t_{671} = 3.930$ $p = .000$). Beklentilerini gerçekleştiren üniversite öğrencilerinin kendilik algısı alt boyutuna ait psikolojik dayanıklılık puan ortalamaları, beklentilerini gerçekleştirmeyen üniversite öğrencilerinin kendilik algısı alt boyutuna ait psikolojik dayanıklılık puan ortalamalarından anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. ($t_{671} = 6.010$ $p = .000$). Beklentilerini gerçekleştiren üniversite öğrencilerinin sosyal yeterlik alt boyutuna ait psikolojik dayanıklılık puan ortalamaları, beklentilerini gerçekleştirmeyen üniversite öğrencilerinin sosyal yeterlik alt boyutuna ait psikolojik dayanıklılık puan ortalamalarından anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. ($t_{671} = 5.770$ $p = .000$). Beklentilerini gerçekleştiren üniversite öğrencilerinin sosyal kaynaklar alt boyutuna ait psikolojik dayanıklılık puan ortalamaları, beklentilerini gerçekleştirmeyen üniversite öğrencilerinin sosyal kaynaklar alt boyutuna ait psikolojik dayanıklılık puan ortalamalarından anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. ($t_{671} = 5.353$ $p = .000$).

Üniversite Öğrencilerinin Gelecekte Umutlu Olma Algılarına Göre Yalnızlık Puan Ortalamalarındaki Farklılaşmayla İlgili Bulgular

Tablo 17. Gelecekte Umutlu Olma Algılarına Göre Üniversite Öğrencilerinin Yalnızlık Puanlarına İlişkin Ortalamaları, Standart Sapmaları ve t Değeri

Bağımlı değişken	Gelecekte Umutlu Olma Algılarına	N	\bar{X}	Ss	t	p
Yalnızlık	Evet	529	38.64	6.17	-8.643	.000
	Hayır	144	43.84	7.16		

Gelecekte umutlu olmayan öğrencilerin yalnızlık puan ortalamalarının, gelecekte umutlu öğrencilerin yalnızlık puan ortalamalarına göre anlamlı düzeyde yüksek olduğu görülmüştür ($t_{671} = -8.643$ $p = .000$). Batıgün (2005), tarafından 15-65 yaş aralığındaki kişilerin yaşamı sürdürme nedenlerini ve intihar olasılıklarını, cinsiyet, yaş ve eğitim gibi sosyo-demografik değişkenleri de göz önünde bulundurarak belirlemek ve bunların umutsuzluk ve yalnızlık konuları ile ilişkisini saptamak amacıyla bir çalışma yapılmıştır. Sonuçta 1525 yaş aralığındaki kişilerin daha az yaşamı sürdürme nedeni belirttikleri, daha fazla intihar olasılığı, umutsuzluk ve yalnızlık puanlarına sahip oldukları görülmüştür.

Üniversite Öğrencilerinin Gelecekte Umutlu Olma Algılarına Göre Psikolojik Dayanıklılık Puan Ortalamalarındaki Farklılaşmayla İlgili Bulgular

Tablo 18. Gelecekte Umutlu Olma Algılarına Göre Üniversite Öğrencilerinin Psikolojik Dayanıklılık Puanlarına İlişkin Ortalamaları, Standart Sapmaları ve t Değeri

Bağımlı değişken	Gelecekte Umutlu Olma		N	\bar{X}	Ss	t	p
	Algıları						
Psikolojik dayanıklılık toplam	Evet	529	121.50	19.73	8.385	.000	
	Hayır	144	106.34	17.21			
Yapısal stil alt boyutu	Evet	529	13.89	3.23	6.207	.000	
	Hayır	144	12.03	3.01			
Gelecek algısı alt boyutu	Evet	529	15.14	3.35	9.491	.000	
	Hayır	144	12.18	3.17			
Aile uyumu alt boyutu	Evet	529	22.62	4.75	5.510	.000	
	Hayır	144	20.15	4.80			
Kendilik algısı alt boyutu	Evet	529	22.06	4.41	6.963	.000	
	Hayır	144	19.15	4.56			
Sosyal yeterlik alt boyutu	Evet	529	21.82	4.43	6.407	.000	
	Hayır	144	19.12	4.63			
Sosyal kaynaklar alt boyutu	Evet	529	25.94	6.02	4.624	.000	
	Hayır	144	23.69	4.93			

Gelecekte umutlu üniversite öğrencilerinin psikolojik dayanıklılık puan ortalamaları, gelecekte umutlu olmayan üniversite öğrencilerinin psikolojik dayanıklılık puan ortalamalarından anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. ($t_{671} = 8.385$ $p = .000$). Gelecekte umutlu üniversite öğrencilerinin yapısal stil alt boyutuna ait psikolojik dayanıklılık puan ortalamaları, gelecekte umutlu olmayan üniversite öğrencilerinin yapısal stil alt boyutuna ait psikolojik dayanıklılık puan ortalamalarından anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. ($t_{671} = 6.207$ $p = .000$). Gelecekte umutlu üniversite öğrencilerinin gelecek algısı alt boyutuna ait psikolojik dayanıklılık puan ortalamaları, gelecekte umutlu olmayan üniversite öğrencilerinin gelecek algısı alt boyutuna ait psikolojik dayanıklılık puan ortalamalarından anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. ($t_{671} = 9.491$ $p = .000$). Gelecekte umutlu üniversite öğrencilerinin aile uyumu alt boyutuna ait psikolojik dayanıklılık puan ortalamaları, gelecekte umutlu olmayan üniversite öğrencilerinin aile uyumu alt boyutuna ait psikolojik dayanıklılık puan ortalamalarından anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. ($t_{671} = 5.510$ $p = .000$). Gelecekte umutlu üniversite öğrencilerinin kendilik algısı alt boyutuna ait psikolojik dayanıklılık puan ortalamaları, gelecekte umutlu olmayan üniversite öğrencilerinin kendilik algısı alt boyutuna ait psikolojik dayanıklılık puan ortalamalarından anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. ($t_{671} = 6.963$ $p = .000$). Gelecekte umutlu üniversite öğrencilerinin sosyal

yeterlik alt boyutuna ait psikolojik dayanıklılık puan ortalamaları, gelecekte umutlu olmayan üniversite öğrencilerinin sosyal yeterlik alt boyutuna ait psikolojik dayanıklılık puan ortalamalarından anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. ($t_{671} = 6.407$ $p = .000$). Gelecekte umutlu üniversite öğrencilerinin sosyal kaynaklar alt boyutuna ait psikolojik dayanıklılık puan ortalamaları, gelecekte umutlu olmayan üniversite öğrencilerinin sosyal kaynaklar alt boyutuna ait psikolojik dayanıklılık puan ortalamalarından anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. ($t_{671} = 4.624$ $p = .000$).

Üniversite Öğrencilerinin Yalnızlık Puanlarını Yordayan Değişkenlere İlişkin Bulgular

Tablo 19. Üniversite Öğrencilerinin Yalnızlık Puanlarının Yordanmasına İlişkin Doğrusal Regresyon Analizi Sonuçları

Yordayıcı Değişkenler	B	Yordama Hatası	β	T	P
Yaş	.031	.106	.012	.298	.766
Kardeş sayısı	.155	.135	.044	1.149	.251
	R=.046	R ² =.002	F ₍₂₋₆₇₂₎ = .725		p=.485

Yordayıcı değişken olarak analize dâhil edilen yaş ve kardeş sayısı değişkenlerinin birlikte yalnızlık puan ortalamalarını anlamlı düzeyde yordamadıkları görülmüştür ($R = .046$, $R^2 = .002$, $F_{(2-672)} = .725$, $p = .485$). Eren (1994) lise öğrencilerinin sınıf düzeyi, cinsiyet, yaş, kardeş sayısı, ebeveyn durumu, anne-baba eğitim düzeyine ilişkin özelliklerin yalnızlık düzeyleri ve psikolojik ihtiyaçlar üzerindeki etkilerini incelemiştir. Buna ek olarak yalnızlık düzeyi farklı olan iki grubun psikolojik ihtiyaçlarını da incelemiştir. Araştırma sonucunda benzer olarak sınıf, cinsiyet, yaş, kardeş sayısı, aile yapısı, anne baba eğitim düzeyinin yalnızlık üzerindeki etkilerinin önemli olmadığını bulmuştur. Buna karşılık, Buluş (2000) ergen öğrencilerde denetim odağı-yalnızlık düzeyi ilişkisini incelediği araştırmasında, öğrencilerin bireysel özelliklerinden cinsiyet ve kardeş sayısı ile yalnızlık düzeyi arasında anlamlı ilişki olduğunu görmüştür. Buna göre; erkek öğrencilerin ve çok kardeşli öğrencilerin yalnızlık düzeyleri daha yüksek çıkmıştır.

Üniversite Öğrencilerinin Psikolojik Dayanıklılık Puanlarını Yordayan Değişkenlere İlişkin Bulgular

Tablo 20. Üniversite Öğrencilerinin Psikolojik Dayanıklılık Puanlarının Yordanmasına İlişkin Doğrusal Regresyon Analizi Sonuçları

Yordayıcı Değişkenler	B	Yordama Hatası	β	t	P
Yaş	-.226	.315	-.028	-.717	.474
Kardeş sayısı	-1.128	.403	-.108	-2.798	.005
	R=.112	R ² =.013	F ₍₂₋₆₇₂₎ = 4.291		p=.014

Yordayıcı değişken olarak analize dâhil edilen yaş ve kardeş sayısı değişkenlerinin birlikte psikolojik dayanıklılık puanlarını anlamlı düzeyde yordadıkları tespit edilmiştir ($R=.112$, $R^2=.013$, $F_{(2-672)}= 4.291$, $p=.014$). Bu bulgu, yordayıcı olarak analize sokulan değişkenlerin birlikte dayanıklılık puanlarına ilişkin varyansın % 1.3'ünü açıkladığını göstermektedir. Bağımsız değişkenlere ilişkin t testi sonuçlarına göre, iki bağımsız değişkenden kardeş sayısının ($\beta= -.108$) öğrencilerde psikolojik dayanıklılık puanlarının en güçlü yordayıcısı olduğu görülmüştür ($t= -2.798$, $p= .005$).

Üniversite Öğrencilerinin Yalnızlık Puanları İle Psikolojik Dayanıklılık Puanları Arasında Anlamlı İlişkilerle İlgili Bulgular

Tablo 21. Üniversite Öğrencilerinin Yalnızlık Puanları İle Psikolojik Dayanıklılık Puanları Arasında Anlamlı İlişkileri Gösteren Pearson Korelasyon Katsayıları

		Psikolojik dayanıklılık toplam	Yapısal stil	Gelecek algısı	Aile uyumu	Kendilik algısı	Sosyal yeterlik	Sosyal kaynaklar
Yalnızlık	r	-.412	-.213	-.318	-.268	-.304	-.361	-.362
	p	.000	.000	.000	.000	.000	.000	.000
	N	673	673	673	673	673	673	673

Üniversite öğrencilerinin yalnızlık puanları ile psikolojik dayanıklılık toplam ($r= -.412$, $p= .000$); yapısal stil alt boyutu ($r= -.213$, $p= .000$); gelecek algısı alt boyutu ($r= -.318$, $p= .000$); aile uyumu alt boyutu ($r= -.268$, $p= .000$); kendilik algısı alt boyutu ($r= -.304$, $p= .000$); sosyal yeterlik alt boyutu ($r= -.361$, $p= .000$) ve sosyal kaynaklar boyutu ($r= -.362$, $p= .000$) puanları arasında olumsuz yönde ve oldukça anlamlı ilişkiler olduğu tespit edilmiştir.

TARTIŞMA ve SONUÇ

Üniversite öğrencilerinin cinsiyetlerine göre yalnızlık puan ortalamaları arasında anlamlı farklılaşma bulunmamıştır. Anne-babaları ayrı yaşayan öğrencilerin yalnızlık puan ortalamalarının annebabaları birlikte yaşayan öğrencilerin yalnızlık puan ortalamalarına göre anlamlı düzeyde yüksek olduğu görülmüştür. Üniversite öğrencilerinin barınma yerlerine göre yalnızlık puan ortalamaları arasında anlamlı farklılaşma olmadığı görülmüştür. Üniversite öğrencilerinin algılanan anne-baba tutumlarına göre yalnızlık puan ortalamaları arasında anlamlı farklılaşma olduğu tespit edilmiştir. Üniversite öğrencilerinin en uzun süreyle yaşadıkları yerleşim merkezlerine göre yalnızlık puan ortalamaları arasında anlamlı farklılaşma olmadığı görülmüştür. Üniversite öğrencilerinin sosyal paylaşım sitelerini kullanma aralıklarına göre yalnızlık puan ortalamaları

arasında anlamlı farklılaşma olmadığı görülmüştür. Kendilerini mutlu algılamayan üniversite öğrencilerinin yalnızlık puan ortalamaları, kendilerini mutlu algılayan öğrencilerin yalnızlık puan ortalamalarına göre anlamlı düzeyde yüksek olduğu saptanmıştır. Beklentilerini gerçekleştirmeyen öğrencilerin yalnızlık puan ortalamalarının, beklentilerini gerçekleştiren öğrencilerin yalnızlık puan ortalamalarına göre anlamlı düzeyde yüksek olduğu saptanmıştır. Gelecekte umutlu olmayan öğrencilerin yalnızlık puan ortalamalarının, gelecekte umutlu öğrencilerin yalnızlık puan ortalamalarına göre anlamlı düzeyde yüksek olduğu görülmüştür. Yaş ve kardeş sayısı değişkenlerinin birlikte yalnızlık puan ortalamalarını anlamlı düzeyde yordamadıkları görülmüştür. Kız öğrencilerin psikolojik dayanıklılık toplam, gelecek algısı alt boyutu aile uyumu alt boyutu ve sosyal kaynaklar alt boyutuna ait psikolojik dayanıklılık toplam puan ortalamaları erkek öğrencilerin psikolojik dayanıklılık toplam puan ortalamalarına göre anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. Bunun yanında, üniversite öğrencilerinin cinsiyetlerine göre yapısal stil alt boyutu, kendilik algısı alt boyutu ve sosyal yeterlik alt boyutuna ait psikolojik dayanıklılık puan ortalamaları arasında anlamlı farklılaşma bulunmamıştır. Üniversite öğrencilerinin anne-babalarının birlikte olup olmamasına göre psikolojik dayanıklılık toplam, yapısal stil alt boyutu, gelecek algısı alt boyutu, kendilik algısı alt boyutu, sosyal yeterlik alt boyutu ve sosyal kaynaklar alt boyutuna ait psikolojik dayanıklılık puan ortalamaları arasında anlamlı farklılaşma bulunmamıştır. Üniversite öğrencilerinin barınma yerlerine göre psikolojik dayanıklılık toplam, yapısal stil alt boyutu, gelecek algısı alt boyutu, aile uyumu alt boyutu, kendilik algısı alt boyutu, sosyal yeterlik alt boyutu ve sosyal kaynaklar alt boyutu puan ortalamaları arasında anlamlı farklılaşma olmadığı görülmüştür. Üniversite öğrencilerinin anne-baba tutumuna göre psikolojik dayanıklılık toplam, yapısal stil alt boyutu, gelecek algısı alt boyutu, aile uyumu alt boyutu, kendilik algısı alt boyutu, sosyal yeterlik alt boyutu ve sosyal kaynaklar alt boyutu puan ortalamaları arasında anlamlı farklılaşma olduğu tespit edilmiştir. Üniversite öğrencilerinin en uzun süreyle yaşadıkları yerleşim merkezlerine göre psikolojik dayanıklılık toplam, yapısal stil alt boyutu, gelecek algısı alt boyutu, kendilik algısı alt boyutu, sosyal yeterlik alt boyutu puan ortalamaları arasında anlamlı farklılaşma olduğu tespit edilirken; aile uyumu alt boyutu ve sosyal kaynaklar alt boyutu puan ortalamaları arasında anlamlı farklılaşma görülmemiştir. Üniversite öğrencilerinin sosyal paylaşım sitelerini kullanma aralıklarına göre psikolojik dayanıklılık toplam yapısal stil alt boyutu, gelecek algısı alt boyutu, kendilik algısı alt boyutu, sosyal yeterlik alt boyutu ve sosyal kaynaklar alt boyutu puan ortalamaları arasında anlamlı farklılaşma olduğu görülürken; aile uyumu alt boyutu puan ortalamaları arasında anlamlı farklılaşma tespit edilmemiştir. Kendilerini mutlu algılayan üniversite öğrencilerinin psikolojik dayanıklılık puan ortalamaları, yapısal stil alt boyutu, gelecek algısı alt boyutu, aile uyumu alt boyutu, kendilik algısı alt boyutu, sosyal yeterlik alt boyutu, sosyal kaynaklar alt boyutu puan ortalamaları kendilerini mutlu algılamayan üniversite öğrencilerinin psikolojik dayanıklılık puan ortalamalarından anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. Beklentilerini gerçekleştiren üniversite öğrencilerinin psikolojik dayanıklılık puan ortalamaları, yapısal stil alt boyutu, gelecek algısı alt boyutu, aile uyumu alt boyutu, kendilik algısı alt boyutu, sosyal yeterlik alt boyutu, sosyal kaynaklar alt boyutu puan ortalamaları beklentilerini gerçekleştirmeyen üniversite öğrencilerinin psikolojik dayanıklılık puan ortalamalarından anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. Gelecekte umutlu üniversite öğrencilerinin psikolojik dayanıklılık puan ortalamaları, yapısal stil alt boyutu, gelecek algısı alt boyutu, aile uyumu alt boyutu, kendilik algısı alt boyutu, sosyal yeterlik

alt boyutu, sosyal kaynaklar alt boyutu puan ortalamaları gelecekte umutlu olmayan üniversite öğrencilerinin psikolojik dayanıklılık puan ortalamalarından anlamlı düzeyde yüksek bulunmuştur. Yaş ve kardeş sayısı değişkenlerinin birlikte psikolojik dayanıklılık puanlarını anlamlı düzeyde yordadıkları görülmüştür. Bir diğer ifade ile yaş ve kardeş sayısının psikolojik dayanıklılığı etkilediğinden söz edilebilir. Bu bulgulara göre üniversite öğrencilerinin kardeş sayıları arttıkça psikolojik dayanıklılıkları artmakta, üniversite öğrencilerinin yaşları arttıkça psikolojik dayanıklılıkları azalmaktadır. Üniversite öğrencilerinin yalnızlık puan ortalamaları ile psikolojik dayanıklılık toplam, yapısal stil alt boyutu, gelecek algısı alt boyutu, aile uyumu alt boyutu, kendilik algısı alt boyutu, sosyal yeterlik alt boyutu ve sosyal kaynaklar boyutu puan ortalamaları arasında olumsuz yönde ve oldukça anlamlı ilişkiler olduğu tespit edilmiştir. Bu bulgulara göre üniversite öğrencilerinin psikolojik dayanıklılıkları arttıkça yalnızlıkları azalmaktadır.

ÖNERİLER

Yalnızlık ve psikolojik dayanıklılık değişkenlerinin farklı örneklem grupları üzerinde de araştırılması önerilir. Üniversite öğrencilerinin yalnızlıklarını etkileyen önemli faktörlerden birinin aile olduğu görülmektedir. Anne-babanın birliktelik durumu, algılanan anne- baba tutumu, kardeş sayısı üniversite öğrencilerinin yalnızlıklarını önemli oranda etkilemektedir. Bu nedenle üniversiteye başlayan ve halen okumakta olan öğrencilerin özellikle aile odaklı sosyo-demografik özellikleri incelenerek psikolojik danışma hizmetleri, aile ve grup terapileri, gerekli destek ve yardımlar daha sağlıklı bir şekilde planlanabilir.

Kız öğrencilerin psikolojik dayanıklılık toplam puanı erkek öğrencilerden daha yüksek bulunmuştur. Bu nedenle bu süreçte yapılacak eğitim programları, drama etkinlikleri, aile terapileri, bireysel rehberlik çalışmalarına mümkün olduğu kadar erkeklerin katılımı teşvik edilebilir.

Anne- baba tutumunun psikolojik dayanıklılık üzerinde etkili olduğu görülmüştür. Bu nedenle anne- babaların çocuklarıyla iletişimlerinin ve onlara karşı izledikleri tutumların farkına varmaları, kendilerini değerlendirmeleri amacıyla üniversite ve kamu kurumları iş birliğiyle bu bireylere olumlu anne- baba tutumları seminerlerle anlatılabilir.

İlk ve ortaokul kademelerinde psikolojik dayanıklı bireyler yetiştirmeye yönelik eğitimlerin verilmesi ve bu eğitimlerin aileleri de kapsayacak şekilde genişletilmesi dayanıklılığın kazanılabilmesi için önemli olabileceği düşünülmektedir.

KAYNAKÇA

- Aksakal, S. (2008). Obez lise öğrencilerinin yalnızlık düzeylerinin cinsiyete, okul türüne ve yaşa göre incelenmesi. Yayınlanmamış yüksek lisans tezi, Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Samsun.
- Aydoğdu, T. (2013). Bağlanma stilleri, Başa Çıkma Staretejileri ile Psikolojik Dayanıklılık Arasındaki İlişkinin İncelenmesi. Yüksek Lisans Tezi. Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
- Bıyık, N. (2004). Üniversite Öğrencilerinin Yalnızlık Duygularının Kişisel ve Sosyal Özellikleri, Öfke Eğilimleri Açısından İncelenmesi. Yüksek Lisans Tezi. Anadolu Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Eskişehir.
- Buluş, M. (1997). Üniversite Öğrencilerinde Yalnızlık. PAÜ Eğitim Fakültesi Dergisi,3: 82-90.

- Buluş, M. (2000). Ergen Öğrencilerde Denetim Odağı- Yalnızlık Düzeyi İlişkisi. Dokuz Eylül Üniversitesi Buca Eğitim Fakültesi Dergisi, 12:165-176
- Çeçen, A. R. (2007). Üniversite Öğrencilerinin Cinsiyet ve Yaşam Doyumu Düzeylerine Göre Sosyal ve Duygusal Yalnızlık Düzeylerinin İncelenmesi. Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 3(2):180-190.
- Çeçen, A. R. (2008). Öğrencilerin Cinsiyetlerine ve Anababa Tutum Algılarına Göre Yalnızlık ve Sosyal Destek Düzeylerinin İncelenmesi. Türk Eğitim Bilimleri Dergisi, 6(3): 415-431.
- Demir, A. ve Tarhan, N. (2001). Loneliness and Social Dissatisfaction in Turkish Adolescents. The Journal of Psychology, 135(1), 113-123.
- Duyan, V., Duyan-Çamur, G., Gökçearslan-Çiftçi E., Sevin, Ç., Erbay, E., İkizoğlu, M. (2008). Lisede Okuyan Öğrencilerin Yalnızlık Durumlarına Etki Eden Değişkenlerin İncelenmesi. Eğitim ve Bilim Dergisi, 33(150) :28-41
- Eminağaoğlu, N. (2006). Güç Koşullarda Yaşayan Sokak Çocuklarında Dayanıklılık (Sağlamlık). Doktora Tezi. Ege Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Psikoloji Anabilim Dalı. İzmir.
- Karahan, T. F., Sardoğan, M. E., Şar, A. H., Ersanlı, E., Kaya, S. N., Kumcağız, H. (2004). Üniversite Öğrencilerinin Yalnızlık Düzeyleri ile Benlik Saygısı Düzeyleri Arasındaki İlişkiler. Ondokuz Mayıs Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 18, 27-39
- Karaoğlu, N., Avşaroğlu, S., Deniz, M. E., (2009), Yalnız Mısınız? Selçuk Üniversitesi Öğrencilerinde Yalnızlık Düzeyi İle İlgili Bir Çalışma. Marmara Medical Journal 2009;22(1);019-026
- Körler, Y. (2011). İlköğretim İkinci Kademe Öğrencilerinin Çeşitli Değişkenler Açısından Yalnızlık Düzeyleri ve Yalnızlık İle Sosyal Duygusal Öğrenme Becerileri Arasındaki İlişkiler, (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi), Anadolu Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, , Eskişehir.
- Kutlu, M. (2005). Yetistirme Yurdu Yasantısı Geçiren Lise Öğrencilerinin Yalnızlık Düzeyleri. Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi, 3(24): 89-109
- Masten, Ann S. (2001). Resilience Processes in Development. by the American Psychological Association, Inc. University of Minnesota, Twin Cities Campus Vol. 56, No. 3, 227-238 Masten, Ann S. ve Reed, Marie Gabrielle J. (2002), "Resilience in Developmen " , Snyder, C.R. ve Lopez, S.J. (Eds.), Handbook of Positive Psychology, 1. Baskı, New York: Oxford University Press. Motan, İ. (2002). Distinguishing anxiety and depression: Hardiness (Unpublished master thesis). The Middle East Technical University, Ankara.
- Önder, A., Gülay, H., (2008). İlköğretim 8. sınıf öğrencilerinin Psikolojik Sağlamlığının Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi. Dokuz Eylül Üniversitesi Buca Eğitim Fakültesi Dergisi. 23: 192-197
- Sarıçam, H., (2011), Üniversite Öğrencilerinin Reddedilme Duyarlılıkları İle Benlik Saygıları ve Yalnızlık Düzeyleri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi .Yüksek Lisans Tezi. Atatürk Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü . Erzurum
- Sürücü, M., Bacanlı, F. (2010). Üniversiteye Uyumun Psikolojik Dayanıklılık ve Demografik Değişkenlere Göre İncelenmesi .Gazi Eğitim Fakültesi Dergisi, 30 (2): 375-396

- Şen, Ü. S. (2005) Sanat Eğitiminde Bilimsel Araştırma Yöntemlerinin Kullanılması. Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi. 5(1) 343-360
- Terzi, Ş. (2008). Üniversite Öğrencilerinin Psikolojik Dayanıklılıkları ve Algıladıkları Sosyal Destek Arasındaki İlişki. Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi. 3 (29): 1-11
- Tümlü, G. Ü., (2012).Psikolojik Dayanıklılık Düzeyleri Farklı Üniversite Öğrencilerinin Temas Engellerinin İncelenmesi. Yüksek Lisans Tezi. Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Voltan-Acar, N. (2008). Grupla Psikolojik Danışma İlke ve Teknikleri (6. Baskı). Ankara:Nobel Yayıncılık.
- Yılmaz, E., Altınok, V.(2009). Okul Yöneticilerinin Yalnızlık ve Yaşam Doyum Düzeylerinin İncelenmesi. Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi, 15 (59): 451-469
- Yılmaz, E., Yılmaz, E., Karaca, F.(2008).Üniversite Öğrencilerinin Sosyal Destek ve Yalnızlık Düzeylerinin İncelenmesi. *Genel Tıp Dergisi*, 18(2): 71-79.
- Yüksel, F. (1991), İçsel ya da Dışsal Denetimli Olmanın ve Bazı Değişkenlerin Üniversite Öğrencilerinin Yalnızlık Düzeyine Etkisi, Yüksek Lisans Tezi, Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.

EXTENDED SUMMARY

Introduction

The individual who comes to the world in a social environment is trying to come to the status of a member of the society he lives in by communicating and interacting with the individual around him while continuing his physical development on the one hand. The need to relate to and interact with others is that they have an important place in the life of the individual. Human beings can not live alone in nature, are born into society and engage with people who make up their collective life throughout their lives (Bıyık, 2004). The Social Relations were not touched by him before. Everything in his life needs to be in contact and interaction with others (Yılmaz et al., 2008). In modern times, modern individuals are becoming more and more alienated and self-alienated (Karahan, Sardoğan, Şar, Ersanlı, Kaya, Kumcağız, 2004) in the increasingly populated urban life. (Davitz, 1959, Akt: Karahan, Sardoğan, Şar, Ersanlı, Kaya, Şanlıurfa) Kumcağız, 2004). It is seen in the literature that many definitions of loneliness are made. Loneliness describes the lack of qualitative and qualitative

deprivation and dislike in a person's social relations as a psychological experience (Peplau and Perlman, 1982, Akt: Yılmaz and Altınok, 2009). Rook's task is loneliness, a persistent emotional disturbance that occurs when the individual feels strangers, is misunderstood, feels unacceptable, or has no social partners to need for activities that create opportunities for social integration and emotional closeness (Rook, 1984; Akt: Yılmaz and Altınok, 2009). According to Williams, it is the painful awareness of people not needing close relationships in their interrelated relationships and establishing close relationships they desire. Loneliness is a personal, individualistic experience (Williams, 1983; Akt: Kutlu, 2005). Loneliness can sometimes be caused by loss of an important person, sometimes leaving home. This feeling can cause suffering and distress to the person. Individuals can create a danger that can affect both themselves and their environment psychologically, the whole environment and the environment (Yılmaz and Altınok, 2009). When people are with others, they can live alone. (Invention, 1997). The aim of this presentation is to establish relations between people living in the world and our country. The concept of loneliness is closely related to the concept of belonging. Students who do not feel the sense of belonging from economic, social and psychological aspects live a sense of loneliness. Sometimes, within hundreds of people, one can feel alone. Peer bullying causes weakness in peer relations, exclusion and pressure to isolate. Schools are very crowded, may be disadvantaged by students for certain reasons and may affect social functioning negatively (Duyan et al., 2008). As a result, loneliness is more people's ownership and seeing people around the people as a threat, high level of anxiety and getting away from people (Yalom, 1999, Akt: Yılmaz and Altınok, 2009). It is observed that loneliness is a dangerous period for the sonhood of adolescence and the beginning of adulthood to experience certain loneliness feelings (Bıyık, 2004), as opposed to what is known to be seen in later ages, rather than among adolescents and young adults (Chechen, 2007). Particularly in past lifetimes, the experience of exclusion from a group of friends or a community at the level of trauma can cause loneliness. Secondly; The weakness of the individual's communication and conflict-solving skills, the inability of the social relations to emerge, and thirdly, (Peplau and Perlman, 1982, Akt: Karahan, Sardogan, Shar, Ersanli, Kaya, Kumcagiz, 2004), which are established as a person to be loved, ugly and awkward, and which have begun to form since childhood years. In the period of loneliness, there are tasks and responsibilities that must come from the superior of the individual. The physical and mental changes specific to the other side that they are spending on the other side and the change of the social environment while starting to the university can lead to problems in their close relationships (Bıyık, 2004). A person, who is a whole with himself and his surroundings, is sometimes confronted with certain troubles in which the integrity and harmony are in the field. Especially with the world that is differentiated by globalization, people have begun to talk more about some psychological problems that directly affect them (Voltan - Acar, 2008). As young people begin their university education, they undertake a number of new responsibilities in their personal, social and educational life. For many students, starting a university is about encountering a variety of new experiences. Because many students are confronted with a number of psycho-social problems (especially dormitory, housing), such as living in an environment that is unknown to a friend and family, in a city different from where he or she was born to do higher education Bacanlı, 2010). The individual who struggles to adapt to his environment faces a number of problems such as losing a loved one in

his life, being fired from his job, getting a fatal disease, and impaired family integrity. In the face of these events, if people do not have adequate equipment to protect themselves, they feel weak and face psychological and physical discomfort in the face of problems. On the other side, there are people who, even in the face of the greatest catastrophes, continue to live their lives and produce the energy and power they need for themselves. These individuals who have succeeded in surviving against the problems they face with their life skills are individuals who are aimed at being healthy, have individual goals and have a more meaningful lifestyle goal (Terzi, 2008). In psychiatry, psychology, and education, ideas about how individuals can get rid of adverse living conditions and how they will get stronger as they get older are gathered around the concept of "resilience" (Fraser, Richman and Galinsky, 1999; One of the most important aspects of positive psychology is psychological endurance. In addition to having different definitions of the concept of psychological endurance, it is seen in different nomenclature. In Turkey, the concepts of "resilience" and "resilience" have been used in two different researches as Turkish equivalents (Öğülmüş, 2001; Gizir, 2004; Akt: Tümlü, 2012). Psychological endurance is defined as "having good results despite serious threats to the person's development and cohesion" (Masten, 2001). Psychological endurance is not a personality characteristic that will remain unchanged from birth to death. The individual may be resistant to coping with the effects of the event that he or she experiences while not being durable. Or it may not be durable in a development area when it is resistant to a development area (Herrenkohl, Roy, Herrenkohl, and Egolf, 1994, Masten and Coatsworth, 1998, Akt: Güloğlu and Kararmak, 2010). The attachment, supervision and challenge dimensions of psychological endurance have the least impact on stress. Individuals with high psychological well-being are not only convinced of the behavior they are going to do, but they also believe in the importance of the behavior they will do at the same time. Individuals who feel that the events in their lives have developed within their own control, manage their own lives and neutralize external forces that may have negative consequences. They take responsibility for their emotions and behaviors themselves. They often believe that stress sources are a result of personal choices. Their belief in their ability to influence situations in their lives is the basis for their high self-esteem (Kosaka, 1996; Akt: Driver and Fugitive, 2010). People who show psychological endurance characteristics prefer life by questioning life. They do not easily accept the situations they are in, but they are behaving behind their ideas. They are more open to communication with new life and new people. The basic question in research on psychological endurance is: "Why do some people appear to have been destroyed in oppression while others have not suffered in the face of catastrophic diseases such as severe disease, the death of a loved one, poverty and even catastrophes such as natural disasters and war?" From a longitudinal perspective, They have become self-sufficient and self-confident adults who come from above the difficulties of children and young people (Eminağaoğlu, 2006).

Method

This research is a type of descriptive work based on relational models. Survey method and survey technique were used in this study. The descriptive method forms the first step in all scientific branches; In surveying, the aim is to identify, describe and illuminate personality-specific qualities that describe and describe the situation

of a person or group, but belong only to the research group at hand and distinguish it from others. However, qualities that are deemed to belong to a selected individual or group and that belong to that group may be the same for other groups (Kaptan, 1998). Survey method is applied by questionnaire, interview observation and test techniques. In particular, survey and interview techniques are among the most preferred in survey research (Şen, 2005).

Findings (Results)

There was no significant difference between loneliness averages according to the gender of university students. It was found that the average loneliness scores of the parents living separately for their parents were significantly higher than the loneliness averages of the parents living together. Communicating with family members is the first step in starting a socialization. In this context, a fragmented family may fail to succeed in the first step of the life of the person who grows up in the coming years and in other areas. Because of this, university students living separately from their parents may feel more lonely than those living with their parents because they can not close the gap.

It was seen that there was no meaningful difference between university students' loneliness averages according to their places of residence.

It has been determined that there is a significant difference between loneliness point averages according to perceived parental attitudes of university students. The attitude of the parents is of course of great importance in the child-raising process. The individual who does not control and restricts the child's wishes, who grows up with the parental attitude neglecting their children and being indifferent to their interests and needs, feels himself worthless and even lonely with his family. Individuals who grow up in a strict, authoritarian manner, mostly in the form of a parental attitude, often face the rigid attitude towards their will; Living without expectation, not wanting from people, and as a result, losing contact with people.

There was no significant difference between the average loneliness scores of the university students compared to the settlement centers where they lived the longest.

There was no significant difference between loneliness point averages according to the intervals of university students using social sharing sites

The average loneliness scores of university students who did not perceive themselves as happy were significantly higher than the loneliness averages of students who perceived themselves as happy.

It was determined that the average loneliness scores of the students who did not fulfill the expectations were significantly higher than the loneliness averages of the students who realized the expectations.

The loneliness averages of the students who were not hopeful in the future were found to be significantly higher than the loneliness averages of the hopeful students in the future.

It was seen that age and sibling number variables did not predict mean loneliness score together.

The mean score of total score of psychological endurance of girl students, psychological endurance total score of future sense subscale, family harmony subscale and social resources subscale were found to be significantly higher than male students' mean score of psychological endurance total scores. In addition, there was no

significant difference between the gender of university students' structural style subscale, self-perception subscale and psychological endurance score of social competence subscale.

There was no significant difference between psychological endurance total, structural style subscale, future perception subscale, self perception subscale, social efficacy subscale, and psychological endurance score averages of social resources subscale according to whether the parents of university students were coexisting or not.

It was observed that there was no significant difference between the average scores of psychological endurance, structural style subscale, future sense subscale, family harmony subscale, self perception subscale, social competence subscale and social resources subscale scores of university students according to their places of residence.

According to parental attitudes of university students, there was a significant difference between psychological endurance total, structural style subscale, future perception subscale, family harmony subscale, self perception subscale, social competence subscale and social resources subscale scores.

It was determined that there was a significant difference between the average scores of psychological endurance, structural style subscale, future sense subscale, self perception subscale, and social competency subscale scores compared to the longest residential centers of university students; Family adjustment subscale and social resources subscale scores were not significantly different. While there was a significant difference between the scores of psychological endurance total structural style subscale, future perception subscale, self perception subscale, social efficacy subscale and social resources subscale scores according to the intervals of using social sharing sites among university students, No significant difference was found between the mean scores of family adjustment subscale.

Mean scores of psychological endurance scores, structural style subscale, future perception subscale, family harmony subscale, self-perception subscale, social efficacy subscale, social resources subscale scores of university students who perceived themselves as happy were higher than the mean scores of psychological endurance scores Were found to be significantly higher.

The mean scores of psychological endurance, structural style subscale, future perception subscale, family harmony subscale, self perception subscale, social efficacy subscale, social resources subscale scores of university students who did not fulfill their expectations were significantly higher than the mean scores of psychological endurance scores Found high.

Averages of psychological endurance score, structural style subscale, future sense subscale, family harmony subscale, self perception subscale, social efficacy subscale, social resources subscale scores of university students who were hopeful for the future are meaningful from the average of psychological endurance scores of university students who are not hopeful for the future .

Age and number of siblings were found to predict psychological endurance scores at a significant level. In other words, it can be said that the number of siblings and siblings affects the psychological endurance. According to these findings, as the number of siblings of university students increases, their psychological endurance increases, and as the age of university students increases, their psychological endurance decreases.

It has been determined that university students have negative and significant relationships between loneliness averages and psychological endurance total, structural style subscale, future sense subscale, family harmony subscale, self perception subscale, social competence subscale and social resources dimension scores . According to these findings, as the psychological endurance of university students increases, their loneliness decreases.

Conclusion and Discussion

The aim of the study is to analysis the relationship between the Psychological Resilience and Solitude levels of undergraduate students in terms of some variables. This study is a relational screening model, which aims to find the reasons of the event or phenomenon. The sample is composed of 673 volunteered Graduate Students, who study at Atatürk University. The UCLA Loneliness Scale, the Psychological Resilience Scale, and the Personal Information Form were used as data collection tools. The Psychological Resilience Scale for Adults was developed by Friborg et al. (2003) and adapted to Turkish by Basim and Çetin (2010). It consists of 33 items. There are 6 sub-dimensions in the name of "structural style", "future sense", "family harmony", "self-perception", "social competence" and "social resources". UCLA (University of California Los Angeles Loneliness Scale) was originally developed by Russell, Peplau and Ferguson in 1978 and adapted to Turkish by Demir (1989). Frequency distributions in the study, t-test for independent groups and one way analysis of variance, were performed.

According to the results of the research: there was no significant difference between university students' average scores of loneliness according to gender; the mean scores of psychological endurance total score, future sense subscale, family harmony subscale and social resources subscale scores of female students were significantly higher than male students' scores of psychological endurance total scores. in addition, there was no significant difference between the gender of university students' structural style subscale, self-perception subscale and psychological endurance score of social competence subscale; it was found that the mean loneliness scores of the parents living separately for their parents were significantly higher than the loneliness averages of the parents living together; there was no significant difference between psychological endurance total, structural style subscale, future perception subscale, self-perception subscale, social efficacy subscale, and social endurance score averages of the social resources subscale according to whether the university students had parents together; there was no significant difference between university students' loneliness point averages according to their places of residence; it was found that there was no significant difference between the average scores of psychological endurance, structural style subscale, future sense subscale, family harmony subscale, self-perception subscale, social competence subscale, and social resources subscale scores of university students according to the places of residence; it was determined that there was a significant difference between the mean scores of loneliness according to perceived parental attitudes of university students; it was determined that there was a significant difference between the mean scores of psychological endurance, structural style subscale, future sense subscale, family harmony subscale, self perception subscale, social competence subscale and social resources subscale scores according to parents' attitude of university

students; there was no significant difference between loneliness point averages for university students compared to settlement centers where they lived the longest; it was found that there was a significant difference between the mean scores of psychological endurance, structural style subscale, future sense subscale, self perception subscale and social competence subscale scores according to the longest residential centers of university students; family adjustment subscale and social resources subscale scores did not differ significantly; there was no significant difference between loneliness point averages according to the intervals of university students using social sharing sites; there was a significant difference between the scores of psychological endurance total, structural style subscale, future perception subscale, self perception subscale, social competence subscale and social resources subscale scores according to the intervals of using social networking sites of university students; no significant difference was found between the mean scores of family adjustment subscale; the loneliness score averages of the students who did not perceive themselves as happy were significantly higher than the loneliness averages of the students who perceived themselves as happy; the psychological endurance scores of university students who perceived themselves as happy were found to be significantly higher than the psychological endurance scores of university students who did not perceive themselves as happy; the loneliness averages of the students who did not fulfill the expectations were found to be significantly higher than the loneliness averages of the students who realized the expectations; the average score of psychological endurance scores of university students who fulfilled expectations was significantly higher than the scores of psychological endurance scores of university students who did not fulfill their expectations; it was found that the mean loneliness scores of the students who were not hopeful in the future were significantly higher than the loneliness averages of the students who were hopeful in the future; psychological endurance score averages of promising university students were found to be significantly higher than mean scores of future university students with psychological endurance scores; the age and sibling numbers included in the analysis as predictor variables did not predict the mean loneliness averages together but they predicted the psychological endurance score; university students were found to be significantly and negatively related to loneliness scores and psychological endurance scores.